

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

Készült: Dunaújváros Megyei Jogú Város Közgyűlésének 2000. április 27-ei rendkívüli üléséről.

Az ülés helye: Dunaújváros Megyei Jogú Város Közgyűlésének ülés-
terme

Jelen vannak:

1. Dr. Kálmán András
2. Almási Zsolt
3. Antal Lajos
4. Barányi Albert
5. Böszörményi Zoltán
6. Dávid Béla
7. Cserna Gábor
8. Dr. Dorkota Lajos
9. Dr. Gyöngyösi Pál
10. Huszti József
11. Huszti József
12. Kecskés Rózsa
13. Kerekes Judit
14. Kismoni László
15. Kiss András
16. Mlinkó Pál
17. Pók Ferenc
18. Dr. Ragó Pál
19. Rohonczi Sándor
20. Somogyi György
21. Szemán József
22. Szántó Péter
23. Szász Antal
24. Szekeres György
25. Vass János képviselők

Igazoltan távol:

1. Dr. Sipos János képviselő

Tanácskozási joggal meghívottak közül megjelent:

Dr. Tóth István	jegyző
Dr. Hőnigh Magdolna	aljegyző
Berzlánovits Mátyás	a városüzemeltetési iroda vezetője

Bojtorné Nagy Katalin	a szociális iroda vezetője
Bokor Zsuzsanna	a kulturális iroda vezetője
Dr. Deák Mária	az oktatási iroda vezetője
Faragó László	a pénzügyi iroda vezetője
Gál Zoltán	a városfejlesztési iroda vezetője
Kálmán István	a jogi és szervezési iroda vezetője
Dr. Kresák Ilona	a közigazgatási iroda vezetője
Takács Csaba	a sport iroda vezetője
Silye Attila	a gazdasági iroda vezetője
Fülöpné Cserpes Márta	a személyügyi és gondnoksági iroda képviselőjében
Csongor György	sajtóreferens

Dr. Kálmán András polgármester köszöntötte a testületi tagokat, valamint a meghívottakat és az ülést megnyitotta.

Megállapította, hogy a megválasztott 26 képviselő közül megjelent 25 fő, így a testület határozatképes.

Dr. Kálmán András polgármester:

Az SZMSZ 8.§ (1) bekezdésében biztosított joggal élve hívtam össze a mai rendkívüli közgyűlést.

Az SZMSZ 8.§ (6) bekezdése értelmében a rendkívüli ülésen csak azok a napirendi pontok tárgyalhatók, amelyekre az indítvány vonatkozott. Az indítványozott napirendet a meghívó tartalmazza.

Mai ülésünk egyetlen napirendi pontja a „Javaslat az Oktatási Intézményhálózat átalakítására”.

A gazdasági, valamint a pénzügyi bizottságnak 2000. április 26-án kellett volna tárgyalnia az előterjesztést. Kérdezem a jelzett bizottságok elnökeit, véleményezték-e az előterjesztést?

Rohonczi Sándor képviselő:

Igen.

Antal Lajos képviselő:

A pénzügyi bizottság véleményezte és a képviselők megkapták a bizottság véleményét.

Dr. Kálmán András polgármester:

Javaslom a kiküldött napirendi pont megtárgyalását. Aki ezzel egyetért, kérem az igen gomb megnyomásával szavazzon.

Dr. Kálmán András polgármester szavazást rendelt el, melynek eredményeként megállapította, hogy a közgyűlés a kiküldött napirendi pont tárgyalásátmellette szavazott 20 fő (Dr. Kálmán András, Almási Zsolt, Barányi Albert, Böszörményi Zoltán, Dávid Béla, Dr. Gyöngyösi Pál, Illéssy István, Kecskés Rózsa, Kerekes Judit, Kismoni László, Kiss András, Mlinkó Pál, Pók Ferenc, Rohonczi Sándor, Somogyi György, Szántó Péter, Szász Antal, Szekeres György, Szemán József, Vass János), ellene szavazott 5 fő (Antal Lajos, Cserna Gábor, Dr. Dorkota Lajos, Huszti József, Dr. Ragó Pál) – elfogadta.

N a p i r e n d:

Javaslat az Oktatási Intézményhálózat átalakítására

Előadó: a polgármester

Javaslat az Oktatási Intézményhálózat átalakítására

Előadó: a polgármester

Dr. Kálmán András polgármester:

A napirend tárgyalásához meghívtuk Várnagy Tamás urat, a Vikárius Kft. képviselőjét, Koszi Ferenc urat, a Dunaújvárosi Szülők és Pedagógusok Szakszervezetének képviselőjét, az előterjesztéssel érintett intézmények vezetőit. Kérem, biztosítsunk a számukra részvételi és tanácskozási jogot. Aki ezzel egyetért, kérem az igen gomb megnyomásával szavazzon.

Dr. Kálmán András polgármester szavazást rendelt el, melynek eredményeként megállapította, hogy a közgyűlés a meghívottak részére - mellette szavazott 25 fő (Dr. Kálmán András, Almási Zsolt, Antal Lajos, Barányi Albert, Böszörményi Zoltán, Cserna Gábor, Dávid Béla, Dr. Dorkota Lajos, Dr. Gyöngyösi Pál, Huszti József, Illéssy István, Kecskés Rózsa, Kerekes Judit, Kismoni László, Kiss András, Mlinkó Pál, Pók Ferenc, Dr. Ragó Pál, Rohonczi Sándor, Somogyi György, Szántó Péter, Szász Antal, Szekeres György, Szemán József, Vass János) – tanácskozási jogot biztosított.

Dr. Kálmán András polgármester:

Kérdezem a véleményező bizottságok közül az oktatási bizottság elnökét, hogy kíván-e szóbeli kiegészítést tenni, valamint kérem a gazdasági és pénzügyi bizottságok elnökeit, hogy ismertessék bizottságaik véleményét, amit az április 26-ai ülésükön alakítottak ki.

Cserna Gábor képviselő:

Egyelőre bizottsági elnökként, a tényeket szeretném ismertetni. Az oktatási bizottság április 20-án rendkívüli ülésen, egy héttel ezelőtt, délelőtt tárgyalta a napirendi pontot, bár hozzá kell tenni, hogy az új módosított javaslatot a bizottság tagja a kezdés időpontjában kapták kezükhöz, tehát egy szünettel indult a bizottsági ülés. Mivel három részből áll az előttünk fekvő határozati javaslat, így külön mondanám, az óvodai rendszer átalakításával kapcsolatban az „A” változatot elfogadta az oktatási bizottság 4 igen és 3 nem szavazattal. A „B” változatot nem támogatta 3-3-1 arányban. Az alapfokú oktatás, tehát az iskolai rendszer átalakításának „A” változatát sem és a „B” változatát sem támogatta az oktatási bizottság. Az előterjesztés harmadik részét képező, a „Szakszolgálat átalakítása” címet viselő „A” változatot támogatta az oktatási bizottság 4 igen és 3 nem arányban és a „B” változatot elvetette.

Rohonczi Sándor képviselő:

A gazdasági bizottság tegnapi ülésén tárgyalta meg az előterjesztést. Végző soron valamennyi kérdésben, ahol alternatíva volt megjelölve, ott az „A” változatot támogatta a gazdasági bizottság. Nyolcan vettünk részt a gazdasági bizottság ülésén, 5 igen volt mindegyik esetben. A tartózkodások és az ellenszavazatok itt-ott változtak. Ilyen módon a teljes előterjesztést 5 igen, 2 nem és 1 tartózkodás mellett a közgyűlésnek elfogadásra javasolja a gazdasági bizottság.

Antal Lajos képviselő:

A pénzügyi bizottság sem az „A”, sem a „B” változatot nem támogatta, annak egyik pontját sem. Az „A” változatnál volt minden esetben 1 igen szavazat, a „B” változatnál pedig minden esetben 0 igen szavazat volt.

Dr. Kálmán András polgármester:

Kérdezem kérdés, hozzászólás, egyéb javaslat van-e?

Kiss András képviselő:

Egy rendkívül kemény vitasorozat után és fórum sorozat után vagyunk a közgyűlési teremben és ez az anyag, amely ilyen sok irányú megvitatásra került, hallatlan sok indulatot keltett, nagyon sok gondolatot ébresztett és bizony nagyon sok kételkedő embert hozott magával és hozzá kell tennem, hogy máris vannak áldozatai. Vannak olyan kollégáink már, akik szó szerint idegileg kimerültek abban a ki-látástalannak hitt és tartott küzdelemben, amely a mai naphoz veze-

tett. Döbbenetes, hogy a viták során néhány kérdésre megközelítőleg, elfogadható választ sem lehetett kapni és én nem fogom ezeket felsorolni, de néhányra hangsúlyt szeretnék és fogok helyezni. Egy olyan előterjesztés van előttünk, amely a pedagógiai szakmaiság olyan különlegesen nagyszerű intézményét, mint a Móricz Zsigmond Általános Iskola, nem tudta megfelelően elhelyezni a határozati javaslaton belül a javaslattevő, illetve javaslattevők. Én nem a Móricz Zsigmond Általános Iskola dolgozója vagyok, de egy Európa-hírű, kórus-kultúrával, ének-zene oktatással rendelkező intézményről van szó. Az az önkormányzat, amely az elmúlt 9 évben szinte hónapról-hónapra – különösen, amikor nyáridőszak közeledte volt – minden eszközzel áhította azt, és próbálta elérni, hogy Dunaújváros ismert legyen, hogy idegenforgalma legyen, hogy hírneve legyen. Úgy gondolom Tisztelt Képviselőtársaim és különösen a szocialista frakcióra gondolok, kerül Önök között biztosan egy valaki, ha az integrációt fogják megszavazni, aki a Móricz Zsigmond Általános Iskolát minimum kiemeli ebből a rendből és ha egyáltalán valahova az életbe integrálni óhajtják, az a zeneiskola lesz. Egyetlen, amellyel esetleg integrálható. Egyetlen fórumon sem kaptam és bizonyos vagyok abban, hogy itt sem fogok kapni cáfolatot arra, hogy a javasolt integráció munkaügyi szempontból is a lehető leggonoszabban van megszerkesztve. Ha valaki nem tudja vállalni a 2-3 munkahely, illetve intézmény közötti áttanítást, keresztbetanítást, akkor integráció után végkielégítés nélkül távozhat a rendszerből. Igencsak a jogszabálynak legnegatívabb megfogása. Utcára kerülnek persze olyan emberek is, akik a gazdasági területen, illetve az intézményi adminisztrációban, vagy a szolgáltatás egyéb területén dolgoznak. Hogy ki, mekkora sikerrel, vagy szerencsével, az nagyon is kétséges. Az utcára irányítás a csúcsvezetők dolga lesz. Nem tudjuk, hogyan nevezik majd őket, nem is ez az érdekes, de az igen, hogy a Vikárius Kft. képviselői részéről mindig az hangzott el, hogy a döntéseknek kell megszületni és onnantól kezdve ez a munkáltató jogköre természetesen. A legdöntőbb felelősség az integráció, vagy nem integráció. Onnantól kezdve a felelősség, a munkajog gyakorlása meglehetősen azokra a személyekre lesz hárítva és bízva jog szerint és kötelezően, akik ezt a feladatot ellátják. Csak véletlenszerűen került kijelentésre, hogy a legkedvezőtlenebb döntéssorozat esetén akár az indítás pillanatában 60 magasan kvalifikált személy is munka nélkül maradhat. Itt kell megjegyezni, mert annyiszor emlegették a túlméretezett intézményrendszert, annyiszor emlegették a fölösleges munkaerőt, a magas fajlagos költséget, hogy igen, az oktatási ágazat az elmúlt 5 esztendőben óriási áldozatokat hozott. A múlt esztendőig 67 pedagógusstátusz szűnt meg az ágazatban. Ez egy igen nagy iskolának a tantestülete és ehhez egyéb személyzet is tartozott. Ez a létszám más területen természetesen megjelent. Egy múlt évi cikkre szeretném felhívni a figyelmet, bárki olvashatta. Horn Gábor szerint,

aki oktatási szakértője az SZDSZ-nek, 1999-ben megjelent cikkében az 1994-98-as intervallumra az oktatási ágazat dolgozóinak jövedelmének csökkenését nettóban 40 %-ban határozta meg. A csökkenés az elmúlt évben sem állt meg, csak lelassult és ha bekövetkeznek azok a feladatelvonások, amelyek ebben az előterjesztésben benne vannak és a folyamatos döntési rovatban megszületnek, akkor további 7-10 %-os feladatcsökkenés úgy következik be, hogy az ágazatban dolgozók jövedelme nem alapbére, mert ezt törvény garantálja, ugyanilyen mértékben csökkeni fog, mármint a feladatelvonás mértékével. További általános zavarokat okozhat - és tényleg nem az érzelmekről szeretnék szólni még akkor sem, ha időnként előfordult, hogy indulatosabb voltam, de az sem csoda, ha ez előfordul – az oktatás az egyetemes emberi kultúra egyik legfontosabb közvetítője, az egyetemes emberi tudás legfontosabb információátadója. Ma olyan helyzetben vannak az ágazat dolgozói, hogy ők nem tudják megvásárolni az kultúrát, ők nem tudják közvetíteni, mert nem tudnak hozzáférni azokhoz az ismerethordozókhöz, amelyekkel ők versenyképesek és olyan személyek lehetnek, akik az ifjúságnak a lehető legtöbbet adni tudják. Olyan döntésre készülnek – és remélem, már meggondolták, de az eddigi tapasztalat szerint nem – az integrációval, melyet évtizedeik alatt sem lehet helyrebillenteni. Meggyőződésem, hogy sohasem. Ezt akarják? Nem hiszem. De ha igen, mérhetetlen és hosszú távú felelősséggel döntenek, rosszul.

Mlinkó Pál képviselő:

A szakmai véleményekre támaszkodva néhány gondolatot szeretnék kiemelni az anyagból. A dunaújvárosi általános iskolai hálózatban jelenleg olyan színvonalas, sokszínű pedagógiai munka folyik, amely országos szinten is minta érték. A Vikárius anyagban bizonyíthatatlan a szakmai munka csorbíthatatlansága; ezt olvastam az anyagban. Az integráció bevezetésével nem csak a szakmai, hanem a tanulói és a szülői érdekek is sérülnek. A Vikárius anyagban bizonyíthatatlan az átalakításból származó haszon is. Ugyanakkor a szakmai javaslat, a „B” verzió, számszerű javaslatot tesz a megtakarításra. Sorolhatnám tovább, de nem akarom. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy az oktatásban eddig elért eredményt ne áldozzuk fel a gazdaságosság oltárán. A „B” változatot fogadják el.

Almási Zsolt képviselő:

Azt hiszem, hogy a jövőre 50 éves város történetében stratégiai döntés előtt állunk. Előjáróban el kell mondanom, hogy nagyon rossz ünnepi hangulat kerekedne abból, ha a – megítélésem szerint – teljesen hibás „A” változatot fogadná el a közgyűlés. Ugyanis, mindaz az érték kerülne veszélybe, amely az 50-40-30, Isten tudja hány

éves iskolák pedagógusai az elmúlt időszakban fennállásuk óta létrehozta. Létrehozta azért, mert egyrészt ez a szakmájuk, másrészt azért, mert az iskolák – mindannyian tudjuk – versenyhelyzetbe kerültek a gyermekekért, a beiratkozásért folyó harcban. Mindegyik valamilyen specifikumot dolgozott ki és ezeket a specifikumokat, ezt a sokszínűséget használta arra, valamiből tudott olyan kínálni, amit a többiek általában nem, amely gazdagította ezt a várost, amely megalapozta azt, hogy ennek a városnak éppen az idén talán teljes körűvé vált az iskolaváros jellege, hiszen egy erős óvoda, általános iskola, középiskola mellé – most nem minősítem, hogy erős, vagy gyenge – önálló felsőoktatási intézmény is csatlakozott. Tehát teljessé vált az az oktatási paletta, amely többek között abban is kifejezésre jutott, hogy tudjuk, mert ismerjük ezeket az adatokat, bár én most számszerűen nem tudom megmondani, hogy hány gyermeket járatnak környékbeli községből már a dunaújvárosi óvodákba éppen azért, mert a felmenő rendszer miatt több esélyük van diplomát szerezni és azt is tudjuk, hogy 5-600 gyermek közötti hallgatósága van az általános iskoláknak, akik szintén nem dunaújvárosiak, bejárnak, vagy legalább is erre a számra emlékszem. Ez tehát majdnem egy iskolányi gyermekhad, ami azt hiszem, nem lebecsülendő és jó fokmérője annak, hogy valójában a dunaújvárosi iskolák milyen színvonalon teljesítenek. De ha tovább megyünk, ezek az általános iskolák küldik a gyermekeket a dunaújvárosi középiskolákba és ha megnézik, egyetlenegy dunaújvárosi középiskola nincs, amely ne rendezne országos versenyeket, országos szakmai versenyeket. Mindez nyilván az egész országban egy olyanfajta szakmai elismertségnek a tükröződése, amelyet megítélésem szerint nekünk, tehát a fenntartó képviselőinek veszélyeztetni nem szabad. 1998. május 19-én, közel két éve indult el ez a folyamat. Akkor döntött a közgyűlés először a középiskolai átvilágítás elvégzésére egy meghívásos pályázat útján, tehát május 19-én lesz két éve, hogy beindult ez a folyamat. Tegnap egy lakossági fórumon meglepődve azt hallom a Vikárius képviselőjétől, hogy amikor a nagyon hosszadalmas és a dunaújvárosi oktatásban dolgozó alapos - és nyilván a Vikárius szakemberei által is alapos - elemzés után voltak, akkor ők öt javaslatot tettek a városvezetés felé. Mi erről viszont nem tudunk. Én rögtön ott megkérdeztem az oktatási bizottság elnökét, hogy ők választották-e ki az öt javaslat közül azt a variációt, amelyet továbbdolgoznak, vagy ez hogyan történt? Ezt kérdezem, majd a polgármester úr nyilván el fogja mondani, hogy ez hogyan történt, de mindenesetre egy meglepetés már akkor ért, hiszen végül is az elének kerülő anyagot már valaki kiválasztotta az öt lehetséges variáció közül és nyilván ezért neki a felelősséget is majd vállalnia kell, amennyiben amellett döntenek. Ezt tehát a kérdésem. A véleményem a határozati javaslatról; az „A” variációt, amelyet valamiféle közgazdasági elemzés alapján úgy dolgoztak ki, hogy megítélésem szerint, elnézést az erős szóért, de egyike a leg-

sunyibb változatnak, amit ebben a műfajban el lehet követni. Miért? Létrehoznak négy bokrot 11 iskolából, négy igazgatósággal – most az óvodákról nem is beszélek, ott is ugyanez történik – és ezekben az iskolákban egy igazgató, jobb esetben kettő, rosszabb esetben három tantestülettel fog együtt dolgozni. Kettő, vagy három telepelyen. Önök közül azon az oldalon nem tudok senkit, aki igazgató lett volna, ezen az oldalon, aki pedagógus, olyant tudok, és aki igazgató azt is tudom, és azt is tudom, hogy az úgy nem működik. Tehát ha megszavaznánk az „A” variációt, akkor körülbelül úgy járunk el, mint a mondabeli Páris, aki az almát bedobta a három csinos hölgy közé, hogy a legszebbiké az, de ugye egy nő kaphatta meg azt az egyetlen almát. Tessenek elgondolni, hogy egy olyan iskolába – tegnap más példát mondtam, most is mást mondok – ahol a József Attila Általános Iskola és a két legnagyobb másik általános iskola, a Körösi Csoma Sándor Általános Iskola és az Arany János Általános Iskola van, ha az előterjesztés szerint a József Attila Általános Iskola igazgatója lesz az egy éves megbízott vezetője, akinek nyilván innentől kezdve - nem személyében akarom természetesen támadni – alapvető érdeke, hogy nagyon lojális legyen az uralkodó elithez, mert nyilvánvalóan csak akkor kaphatja meg majd jövőre a pályázatot, ő képvisel és ismer egy iskolát. Én azt is elismerem, hogy ez a fiatal ember egyébként nagyon sokat tett azért már eddig is, hogy a József Attila Általános Iskolát, amely elég sok gonddal küszködött, valahogy próbálja meg felzárkóztatni a többiek mellé. Csakhogy ott van még két másik nagy tantestület, akiknek szakosodásuk révén, környezetük révén kialakult szakmai kompetenciáik révén egészen más tapasztalatuk van és már érdekeik is ennél fogva, amely nyilvánvalóan egy olyanfajta harcot fog eredményezni, amely teljesen nyilvánvaló, működési zavart kelt. Felmerült bennem az a kérdés, nemcsak az 50. évforduló kapcsán, hogy szabad-e ennek a városnak megaláznia azt a pedagógus társadalmat, amely mint tudjuk legfeljebb erkölcsi elismerésben részesül, anyagi elismerésben nem. Tudni illik ne legyen senkinek kétsége és azért használtam azt az erős szót, hogy ez egy sunyi változat, mert olyan konfiguráció jön létre, amelyben a nyilvánosságnak a kirekesztésével lehet elbocsátani, lehet szűkíteni még akkor is, ha itt benne van az a variáció, az „A” variációnak a kiegészítő változata, de ha kívánják fel is olvasom, mert csak mondatonként elemezni kell és rájön az ember, hogy csak lehetőséget jelent, nem pedig garanciát. Itt erről van szó. Szüksége van-e a városnak arra, hogy az általános iskolák önállósága megszűnjék. Nyilvánvalóan nincs. Tudni illik ez az önállóság eredményezte azt a szakmai fejlődést, amit az utóbbi időben ezen a téren átélhattünk, hiszen az egymás elleni, vagy ha úgy tetszik nem egymás ellen, hanem a gyermekekért folytatott harc egy folyamatos minőség javulást eredményezett. Mi következik be akkor, ha kialakul négy bokor? Ha négy bokor iskola kialakul, akkor az fog bekövetkezni, hogy egysí-

kúbbá válik. Óhatatlanul egysíkúbbá válik és vajon ez fogja-e azt a szakmai hajtóerőt képviselni, amely az általános iskolákban a minőségi oktatás felé megy. Nyilvánvalóan nem. Ráadásul ez a módszer – ezért preferálják sokan – valóban hordozza azt a lehetőséget, hogy könnyűszerrel lehet gazdasági megtakarításokat itt eredményezni. Azt hiszem, hogy vétek lenne ezen az úton-módon élni. A szakma érezve, az egyébként teljesen jogos követelést, hogy megtakarításokat kell ezen a területen elérni, letette a maga javaslatát, ami valamennyiünk előtt fekszik, és ez a „B” variáció. Ebben a „B” variációban kézzel fogható az első tanulmányi évnek a hozadéka és tovább lehet ezen az úton menni, hiszen nyilvánvalóan éppen azért, mert ez a szakma érzékeli azt, hogy itt gondok vannak, hogy a város teherviselő képessége sem végtelen, nyilvánvalóan a továbbiakban is azokat a párhuzamos, vagy indokolatlan szakokat, amelyeket majd a lakosság fog eldönteni, vagyis azok, akikért ez a szolgáltatás van, ezt a folyamatot a „B” variáció megteremti, vagy ezt a folyamatot be tudja indítani. Azt hiszem akkor is elérjük azt a célt, amit el akarunk érni, hogy költség szempontjából hatékonyabb oktatás legyen, de egy természetesebb, egy nem megalázó folyamat révén jutunk el oda. Vannak az „A” variációban teljesen indokolatlan - erről nem nagyon esett szó eddig sehol, engedjék meg, hogy ezt emeljem ki – látszólag jelentéktelen, sőt a bizottságokon általában az „A” variációt el is fogadták, ez a pedagógiai szakszolgálatokkal kapcsolatos. Nem beszélve a Vikárius azon tévedéséről, hogy másfél gazdasági szakembert kíván az egyesítés után ide bevinni, mert talán nem nézték meg eléggé alaposan, már most sincs egyetlen gazdasági szakember sem, mert óvodai Gamesz végzi el ezt a munkát, tehát az összevonás után sem szükséges nyilvánvalóan ide. A szakma azt mondja, a két intézet, a nevelési tanácsadó és a beszédjavító, hogy egybeköltöznek ők, tehát egy épület felszabadul a város számára, ezt eladhatják, beköltöztethetnek oda akárkit, ők elférnek a meglévő helyen, de maradjon meg az intézetek szakmai önállósága. Megint csak azért, mert egy igazgatóval nyilván annak az igazgatónak az orientáltsága fogja elsősorban eldönteni, hogy a két intézet közül melyik vonal erősödik. Az, aki megállapítja a bajt, a nevelési tanácsadó, vagy az, aki kezeli, a beszédjavító. Bár tudom, hogy a nevelési tanácsadó is végez korrekciós tanfolyamokat, de elsősorban ez mégis nyilván beszédjavító. Egyszerűen érthetetlen az „A” variációban az a konokság, ami csak azért is az „A” variáció, de nincs rá semmilyen szakmai indok, hogy miért. A szakma által letett javaslat megadja azt a lehetőséget, hogy felszabaduljon egy épület, csináljon vele a város amit jónak lát, de nem kellene talán megalázni azokat az embereket, akik ott dolgoznak azzal, hogy minden indok nélkül, „mi azért is, mert elhatároztuk, összevonjuk”. Egyébként engedjék meg, hogy befejezésül azt mondjam, hogy én úgy érzem, hogy szocialista párti képviselőtársaink, valamiféle döntési kényszert éreznek.

Helyesen. Tényleg dönteni kell ezekben a kérdésekben, ez vitán felül áll. De gondolják jól végig, hogy olyan döntést hoznak-e, amely hosszú távon elszűrheti és ezért alapjaiban támadja meg ennek a városnak az oktatását, megalázza közben a benne résztvevőket, tehát egy ilyen döntést tartanak-e jónak, vagy pedig olyant, mint amit a „B” variáció is lehetőségként megemlít, a szakma bevonásával. Nem hiszek abban, hogy a szakma ellenkezésével szemben jó döntést lehet hozni. Nincs szakmai érv, nem hangzott el eddig soha. Arra szólítom fel képviselőtársaimat, hogy ha támogatják egyáltalán a megszorító intézkedéseket, akkor a „B” variáció támogatásával tegyék meg.

Dr. Dorkota Lajos képviselő:

A Vikárius Kft-hez lennének kérdéseim. Általánosságban elhangzottak az anyaggal szembeni érvek, ezeket nem kívánom megismételni. Ugyanakkor a 3. oldal úgy indul, hogy a Vikárius Kft. a racionálisabb működés céljából elkészítette az oktatási ágazat átalakítására vonatkozó javaslatot. Majd az alsó részben szerepel, hogy a megtakarítás függ a központi rendelkezésektől, a helyi döntések folyamatos végrehajtásától, időbeli haladásától és a fenti tényezők figyelembevételével 10-20 %-os megtakarítás lehet az ágazat költségvetése 2000-ben 2,8 milliárd Ft. Az első kérdésem a következő lenne; a 2,8 milliárd Ft hogyan oszlik meg óvodák, általános iskolák és középiskolák között, hiszen – ismeretem szerint – ez az anyag a középiskolákat jelenleg még nem érinti. A második kérdésem; ezen belül hogyan oszlik tovább a költség, az óvoda és általános iskolák vonatkozásában a központi és a helyi finanszírozásnál. Ugyanis ebből látható lenne a forintális megtakarítás és a 2,8 milliárddal való számolás hazugság, hogy nőies legyen, valótlanság. A következő anyag úgy fogalmaz, hogy a javaslatok gazdasági szempontok alapján készültek – ez még el is hihető -, de az anyag hangsúlyt helyez arra is, hogy a szakmai színvonal csökkenése ne következzen be az átalakítások folyamán. Hát ez meg vicc. A Vikárius válaszoljon nekem arra is, hogy 1999-2000-ben mennyit költött az ágazatra tanévre vetítve az önkormányzat. A 2000-2001-es tanévben mennyi lesz a megtakarítás és 2001-2002-ben mennyi lesz a megtakarítás, de lehet költségvetési évben is nézni. 2000 II. féléve, 2001 és 2002-ben mennyi marad meg az önkormányzat kasszájában, ha szigorúan gazdasági döntéseket hozunk. Remélem a jó pár millióért tudják a választ, hiszen minden, általam feltett kérdésre az anyag rendelkezésükre kell, hogy álljon. Végezetül az a kérdésem volna, hogy amennyiben ezek a megtakarítások vélelmezhetőek és feltételezhetőek, mibe kerül a rendszer bevezetése, ne adj’ Isten visszafordítható-e a folyamat?

Cserna Gábor képviselő:

Volt, illetve van egy nagyon régi mondás, ez úgy szól – mindenki ismeri -, hogy „cirkuszt és kenyert”. E mondásból a kenyér még nem érkezett meg, a cirkusz jelen van. Természetesen nem a közgyűlésen résztvevő érdeklődők magas számára gondolok, hanem arra, hogy most vitatunk egy határozati javaslatot, de meggyőződésem, hogy szépen, türelmesen minden frakció végighallgatja egymást, majd utána, mivel már úgymint mindenki eldöntötte, hogy hogyan fog szavazni, megteszi ezt a lépést és megnyomja a gombot. Ennek ellenére szeretném elmondani azokat az érveket, amelyek alapján nem tudom támogatni az "A" „verziót és az „A” verzió ellen fogok szavazni. Ezt teszem úgy, mint - erről még nem beszéltünk itt - egy egyéni választókerületi képviselő, hiszen tegnap a fórumon több szocialista párti képviselőtársam is hangoztatta, hogy tartottak fogadóórát, megkérdezték a választóik véleményét, megtettem, ugyanúgy nem voltak sokan, elismerem, ahogy Pók úrnál sem voltak igazából sokan, de a kialakult vélemények alapján egyértelmű volt a szülők, a használók - akik az intézményeket használják, a gyermekeiket oda-járatják – véleménye. Ez pedig az integráció ellen szól. Véleményemet elmondom úgy is, mint egy szakmai bizottság elnöke. Egy olyan szakmai bizottság elnöke, aki ebben az ágazatban dolgozik és ebből adódóan természetes, hogy nem hozhat az intézményi érdekekkel ellentétes döntést. Elmondom a véleményemet úgy is, mint egy közgyűlési párt frakciójának a tagja. Számunkra, számomra kizárólagos szempont ennél a határozati javaslatnál Dunaújváros oktatásügyének féltése. Nem kívánom részletezni, hiszen Kiss András képviselő úr is, Almási úr is elmondta, hogy milyen eredményeket ért már el a közel 50 éves város intézményhálózata, amely intézményhálózatért ma egyértelműen aggódni kell. Aggódni kell ezen intézményhálózat szakmai és szervezeti önállóságáért. Aggódni kell, hogy az intézményeink, óvodáink és általános iskoláink elveszítik önálló arculatukat. Mert azt ne mondja senki, hiszen próbálta mindenki bizonyítani, akár az ellenérdekelt fél, vagy a Vikárius Kft. is, hogy ezen intézmény összevonás nem jelenti azt, hogy az intézmények arculatukat elveszítenék. Hiszen ugyanúgy megmarad az alapítvány, ugyanúgy megmarad a szülői munkaközösség, ugyanúgy megmarad a szakmai munkaközösség a pedagóguskollégák körében, azonban sokszor említettük a tegnapi fórumon is, egy világszerte elismert Mórincz Zsigmond Általános Iskolát, egy testnevelés tagozatos Barátság Általános Iskolával és Vasvári Pál Általános Iskolával – csak egy példát szerettem volna mondani a négy bokor közül – összetenni, egyszerűen a szakma elleni véték. És akkor abszolút nem beszéltem még szülőkről, gyerekekről, egyáltalán a pedagógiáról, mint szakmáról. Csúcsvezetők kiválasztása; én a csúcsvezetők személyét nem kívánom érinteni, nem is érinthetem, munkáltatói jogokat nyilván polgármester úr gyakorolja, de az anyagban valahol szerepel, hogy

március végén volt egy pártegyeztető, ami igazából sikertelennek bizonyult. Mi magunk azért nem mentünk el a pártegyeztetőre, mert ha nem értünk egyet az integrációval, akkor mi a fenéről beszélünk olyan tekintetben, hogy kik legyenek a csúcsvezetők. Akkor a csúcsvezetők kiválasztásával sem tudunk egyetérteni. Ha a közgyűlés elfogadja az „A” verziót, úgynevezett „mamutiskolák” fognak Dunaújvárosban létrejönni, olyan iskolák, mint ahogy annak idején az 1970-es évek végén például a Gárdonyi Géza Általános Iskola és a Dózsa György Általános Iskola indult, 1978-79 magasságában. 1000-1500 gyerek 130-160 fős dolgozó csúcsintézményi formában, melynek vezetése egy óriási kihívás a megválasztott vezető számára és óriási felelősség, hogyan tudja intézményegységekre levetítve majd ezt a feladatát, ha egyelőre csak egy évig is, de ellátni. Nézzük a dolgnak a kollégák, a pedagógusok szempontjából való oldalát, hiszen minden iskolának van egy specialitása. Lehet, hogy az adott tanító néninek, vagy felsős tanárnak olyan típusú végzettsége van, hogy azért ment az általa kiválasztott intézménybe, mert ott ezt tudja átadni, gyakorolni. Nem biztos, hogy az integrációval létrejövő intézményegységek esetében minden kolléga el tudja fogadni a társintézményének a pedagógiai programját, arról nem is beszélve, hogy új pedagógiai programokat kell majd alkotni. Ha nem tudja elfogadni, akkor mit fog tenni, vagy éppen, ha nem szakmai szempontot nézünk, hanem egy munkahelyi légkör szempontot – mondjuk pont azért választotta, például a Dózsa György Általános Iskola tantestületét, mert jól érzi magát abban a tantestületben – akkor nem biztos, hogy egy másik iskolában kívánna áttanítani, dolgozni. Az anyag előrevetíti, ha gazdasági szempontból nézzük, sugall – pontosabban -, nem írja le az anyag, de előrevetíti egy esetleges következő – ugyanilyenkor, tehát 1-2 év múlva – ugyanilyenkor tárgyalandó iskolabezárási javaslatot. Nincs leírva az anyag – kétségkívül -, de sugallja, hiszen meggyőződésem, hogy a szülők többsége tudatalatti hatásra elsősorban a csúcsintézmény felé fogja orientálni a gyermekét, így okot adhatunk arra, hogy egy-két éven belül intézmények üresedhetnek el. Nem kívánom tovább húzni az időt, hiszen mindenki, minden frakció akár a sajtón keresztül, akár szülői értekezlet formájában, akár bizottsági ülésen, vagy fórumokon már elmondta a véleményét és igazából kikristályosodott már, hogy ki hogyan fog szavazni. Egyetlen dolgot szeretnék még ismertetni, hogy közgyűlésünk 26 megválasztott képviselője közül heten, nevezetesen: Dr. Dorkota Lajos, Dr. Ragó Pál, Almási Zsolt, Kiss András, Antal Lajos, Mlinkó Pál, valamint jómagam a Szervezeti és Működési Szabályzat 13. §. (2) bekezdés b.) pont, 6. francia bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján kezdeményezzük a mai rendkívüli közgyűlés, „Javaslat az oktatási intézményhálózat átalakítására” napirend szavazásánál egyenkénti, névszerinti szavazást. Az erre való írásbeli igazolásunkat szeretném átadni polgármester úrnak.

Kismoni László képviselő:

Kicsit zavarban vagyok, mert azt gondoltam, hogy végig tud fogni menni ez a közgyűlés úgy, hogy nem veszítem el a nyugalmamat. Hát ez sajnos nem jött össze. Azt gondoltam a tegnapi Bartók fórum után, hogy itt is hasonlóan a tegnapi Bartók fórumhoz, szakmai elveken, szakmaiságon fog alapulni a vita. Megjelentek viszont jelzők. Milyen jelzők jelentek meg? Gonoszság, sunyiság. Azt gondolom, hogy a másik oldal eszközeit illetően is vélelmezhető hasonló jelző, de én ezt nem teszem. A mai találkozó nem erről szól. Amit el akarok mondani; Kezdeném azzal, hogy vegyük számra a közös pontokat, amelyben mindenki egyetért. Van két kényszer ma, jelen pillanatban. Mi ez a két kényszer? Van egy pénzügyi kényszer - és most nem megyek bele a számokba, mert ezek már sajtókban, médiákban, Bartókban, mindenhol elhangzottak, súlyos összegekről van szó, szerintem ezt már tudja mindenki -, finanszírozni kell a várost. És van egy másik kényszer, csökken a gyerekek létszáma. Nagyon-nagyon sajnálatos, hogy csökken a gyerekek létszámra, de ez tény. Tegnap a Bartókban elmondtam a pontos számokat, itt most nem fogom elmondani. Vélelmezem, hogy egyetértés van abban, hogy a lényegesen nagyobb tanuló létszámra kialakított oktatási intézményhálózat működtetésében, működésében változtatni kell. Ebben, eddig azt gondolom, hogy megvan az egyetértés. Folytatnám azzal a résszel, ahol már nincs meg az egyetértés. A dolog kezelési módjában nincs meg az egyetértés. Van két alternatíva, Vikárius anyag néven elhíresült, rendszeroptimalizáláson alapuló előterjesztés, ami „A” verzió, és van egy „B” verzió, amit a szakma készített, intézményvezetők, amely egy egyösszegű megtakarításon alapul. Tegnap a Bartókban úgy emlékszem, legalább két hozzászóló kiemelte a Vikárius Kft. anyagának magas szakmai kvalitását. Kettőre biztos emlékszem. Én az oktatási bizottság ülésén is megköszöntem, itt is szeretném a közgyűlés előtt a Vikárius Kft. szakmai anyagát megköszönni, azt gondolom, hogy magas szintű az anyag. Tegnap felmerült még néhány dolog. Felmerült a politikusok felelőssége is. Én ezt tovább vinném. A politikusok magányossága is felmerül és szeretném jelezni a teremben ülők és állók felé, hogy nagyon magányosnak érzem magam és nagyon megviselt ez az elmúlt két hónap. Ezt is vegyék figyelembe majd, amikor megítélik azt a bizonyos gombnyomást, amit meg fogok tenni. Röviden még annyit mondom el, hogy engem két hatás is ér. Egyrészt szeretném ezt a várost működtetni a továbbiakban, másrészt van egy 11 éves kislányom, aki a Vasvári Pál Általános Iskolába jár és szeretném, ha továbbra is olyan magas szintű oktatást kapna, mint amit eddig kapott. Nem könnyű a dolgunk. Hiszek abban, hogy az „A” verzió gazdaságilag megteremti a költség takarékosabb működését. Hiszek abban, hogy az „A” variációnak az

elfogadása nem teszi tönkre a város magas szintű oktatási rendszerét és nem teszi tönkre az értékeket. Ha tévedtem, akkor két év múlva a választóim le fogják vonni a konzekvenciát és higgyék el, tudomásul vagyunk e tekintetben, tudjuk, hogy mi itt a tét. Javasolom az „A” verziónak az elfogadását.

Koszi Ferenc a Dunaújvárosi Szülők és Pedagógusok Szervezetének képviselője:

Tisztelt Közgyűlés! Hölgyeim és Uraim! A Dunaújvárosi Szülők és Pedagógusok Egyesülete nevében szeretnék pár dolgot mondani Önöknek. Hetek óta vitatkozunk különböző fórumokon és itt is ebben az épületben is Önökkel, ennek az anyagnak a kapcsán. Azt kell elmondanom elsősorban, hogy a szülők nagyon széles rétegben borzasztóan tiltakoznak ez ellen és nem akarom még egyszer elismételni azokat, amiket előttem már elmondtak az anyaggal kapcsolatban negatívumként, nagyon nagy ellenállás tapasztalható. A szakma részéről, akik szintén tagjai az egyesületnek és teljes egyetértésben az igazgatói munkaközösség véleményével, tehát a szakma teljes mértékben elutasítja az anyagot amiatt, hogy semmiféle szakmai garancia nincs az anyagban. Nagy örömmel hallottam, hogy a pénzügyi bizottság nem támogatta, mert ez is összhangban van azzal, amit az egyesületünkben dolgozó – most már mondhatom bátran így – gazdasági szakemberek kialakítottak véleményt, miszerint a gazdaságossága a dolognak nem megfogható éppen amiatt, mert nem tartalmaz konkrét számításokat arra vonatkozóan, hogy milyen megtakarítások érhetők el ezzel a rendszerrel. Két héttel ezelőtt volt egy fórum, ahol a polgármester úr beleegyezett abba és időt adott nekünk arra – két hetet pontosan -, hogy elkezdjük a munkát és megpróbáljunk kidolgozni egy alternatív javaslatot, a Vikárus Kft. anyagával szemben. Ezt Önök most „B” variációként kapták meg, de nyilvánvalóan Önök is tisztában vannak azzal, hogy ezt a volumenű munkát két hét alatt nem lehet olyan szinten megcsinálni és megoldani, hogy az felölelje teljesen ezt a témakört és minden, a jövőre vonatkozó kérdésre választ adhasson. Éppen ezért most Önöktől újra azt szeretném kérni, amit két héttel ezelőtt a polgármester úrtól kértem, mégpedig időt, és azt szeretném, ha ma egyik változatot sem fogadnák el és adnának nekünk egy évet arra, hogy a helyi pedagógusokkal és gazdasági szakemberekkel ki tudjunk dolgozni egy olyan javaslatot – természetesen Önökkel egyetértésben -, amely méltó ellenfele és egy mérlegre kerülhet a Vikárus anyaggal, mind súlyban, mind terjedelemben, mind pedig tartalmában.

Rohonczi Sándor képviselő:

Engedtessek meg nekem, hogy most az egyszer ne a saját szavaimon szóljak a közgyűlés tagjaihoz, a jelenlévőkhöz, hanem szó szerint idézzek egy levelet. Azért teszem ezt, ez benne van az előterjesztésben, hogy azt illusztráljam, hogy igazában itt és Kismoni képviselőtársamnak a személyes hangú megnyilatkozásából is látszik, itt valójában a döntéshozók és a hatalomgyakorlók felelősségéről is szó van és ez ebben az esetben is nem pártpreferenciák mentén húzódik, hanem a mentén, hogy bizonyos intézmények működtetéséért ki felelős, ki az, aki azért vállalja a felelősséget és ha felmerülnek problémák és megoldandó feladatok, akkor a válaszok sajnos nem túl sokszínűek, nagyon sok esetben egybe esnek. Felolvasnám azt a levelet, amit Fertő László a Fejér megyei Közgyűlés Elnöke intézett - feltételezem, hogy egy vélemény kérésre – Dr. Kálmán András részére. „Tisztelt Polgármester Úr! Dunaújváros Megyei Jogú Város Önkormányzatának az oktatási intézményhálózat átalakítására tett javaslata nem ellentétes a Fejér megyei közoktatási feladatellátás és intézményhálózat működtetési, fejlesztési tervvel. A fejlesztési terv számolt azzal, hogy a tanuló létszám csökkenése miatt a települési önkormányzatoknak 2002-ig át kell tekinteni az oktatási intézmények működésének kialakított rendszerét. Dunaújváros város a Vikárus Kft. által elkészített átvilágítás alapján kívánt közoktatási rendszer működtetésében változtatásokat végrehajtani. E változtatás lényege, hogy közoktatási intézmény nem szűnik meg, csupán az intézmények racionálisabb működtetése érdekében történnek változtatások. Az önkormányzat tervezett döntése összhangban áll a fejlesztési tervvel.” Köszönöm a figyelmet.

Vass János képviselő:

Elég kellemetlen helyzetbe kerültünk a mai napon a közgyűlés tartalma miatt. Hogy jutottunk el ideig? Elhangzott többször a felelősség szó. Úgy gondolom, hogy a felelősségnek korábban is kellett volna működni. Kellott volna működni akkor, amikor ideig jutottunk, hogy racionalizálás címen ilyen előterjesztés van előttünk. Több alkalommal szóvá tettük Somogyi képviselőtársammal, hogy bizony nem jól működnek az iskolák, anomáliák, ellentmondások vannak. Ha arra gondolok, hogy minden évben pótköltségvetési igénnyel jelennek meg az intézmények, aztán ékesen bizonyította a tavalyi példa, hogy amely intézmények nem kapták meg a kért pénzt, mégis kijöttek a pénzükből. A „B” változatnak ez az egyetlen gyenge pontja számomra, hogy nem olyan régen, sok-sok millió pótköltségvetést kértek az intézmények a működésükhöz, majd röviddel később különösebb számításokkal alátámasztva nem jelenik meg, tehát nem bizonyítják be, de azt mondják, hogy meg tudnak takarítani 60 M Ft-ot. Nem látom azt a megtakarítás lehetőségét, hogy miből, miközben egyik oldalon azt látjuk, hogy nem jönnek ki a pénzükből. Másik oldalon – és

oktatási irodavezető nem tudta pontosan fejből megerősíteni, de ő is úgy emlékszik, ahogy én -, nem olyan régen az oktatási bizottság előtt 60-80 fő körüli létszámigénnyel jelentek meg, mondván, hogy másképpen nem oldható meg az oktatás. Most mi az igazság? Rettenetes helyzetben vagyunk, mert most kijönnek? Létszám kell? Plusz pénz kell? Vagy 60 millió megtakarítási lehetőség van? Hol tartunk most? Nem tudjuk átlátni az egészet. Ha arra gondolok, hogy ez egy tűzoltó munka, márpedig a tűzoltóság akkor dolgozik jól, ha nincs tűz, valahol nem jól dolgoztunk mi, amikor megengedtük azt, hogy eljussunk idáig, amikor megengedtük azt, hogy olyan státuszok jöjjenek létre az iskolákban, amelyek a törvénybe ütköznek, amikor olyan pótlékok és bizony vissza kell utálnom arra, hogy amikor egy intézményvezető döntései kapcsán zárt ülésen megkérdeztük Somogyi képviselőtársammal azt, hogy hogyan lehet az, hogy egy intézmény italra, olyan állóeszközre, amit nem vételez be, költi a pénzét és aztán a vége egy homlokráncolás lett, akkor el kellett volna gondolkodni azon, hogy a forrásainkat hogyan költik el és elmehetünk-e egy ilyen mellett egy homlokráncolással? A "B" változatot emiatt a megalapozatlansága miatt nem tudom elfogadni. Az „A” változatot pedig azért nem, mert ahhoz, hogy idáig jutottunk, mindannyian ludasak vagyunk.

Dr. Dorkota Lajos képviselő:

Kismonni úr a jelzőkről beszélt. Valóban én kihagytam, a vicc az fogalom, de Rohonczi úr hozzászólása igen vicces volt. Gyakorlatilag az első oldalt, ha megtekinti, amit polgármester úr beterjesztett elénk, úgy szól, hogy a helyi önkormányzatokról szóló törvény értelmében (8.§.(2) bekezdés), az (1) bekezdésben foglalt feladatokban a települési önkormányzat – azaz Dunaújváros Megyei Jogú Város – maga határozza meg a lakosság igényei alapján – szíveskedjék jól figyelni – anyagi lehetőségeitől függően - ez is a helyi önkormányzat döntése -, mely feladatokat milyen mértékben és módon lát el. Egy szóval nem szól arról – bár a régi rendszerben ez divat volt -, hogy elszaladunk a megyéhez és amihez semmi köze nincs, állásfoglalást kérünk. Ügyes volt Kálmán András. Ez a másik jelző.

Dr. Kálmán András polgármester:

Képviselő urat szeretném tájékoztatni, hogy törvényi előírás szerint kértük a megyei közgyűlés véleményét, semmi „ügyes fogás” nem volt benne.

Almási Zsolt képviselő:

Éppen ezzel vitatkoznék én is, hogy egy megyei jogú város oktatásához a megyének mi köze van? Az kétségtelen, hogy a megye az egész területére vonatkozóan természetesen a megye lakosságát érintő közoktatásban, elsősorban a középiskolák vonatkozásában, egy egyeztetési feladatot lát el, de az általános iskolához és az óvodákhoz nem sok köze van. Ezt azt hiszem, hogy Önök is tudják, ennél fogva én ezt a levelet – ezt akartam kérni képviselőtársaimtól – ne nagyon vegyék figyelembe, ugyanis ez a levél a politikai üzenetén kívül - tudni illik Rohonczi úr azt is mondhatta volna, íme egy Fideszes is ezt akarja, amit Önök, ehelyett felolvasta ezt a levelet – nem szolgál más célt, mint azt, hogy egy politikai vitát keltsen. Amit nekünk figyelembe kell vennünk az egyes döntéseknél, az egyrészt a közigazgatási hivatal, illetve a bíróságoknak a döntése. Nem szorosán idetartozik, de a párhuzam miatt említtem, majd nem tudom, hogy ez a közgyűlés mit fog szólni, ha a Legfelsőbb Bíróság a szekszárdi távfűtéssel kapcsolatos döntést törvényerőre emeli, és csak emlékeztetőül mondom, hogy ott azért támadták meg, mert nem koncessziós pályázatot írtak ki. Nálunk sem ez történt. De ez nem ide tartozik, a párhuzamosság miatt említtem csak, hogy időben tudjanak a dologról.

Kiss András képviselő:

Vass János úr hozzászólása megdöbbsent, mert ha valaki azt elfelejti, hogy honnan jött, az még hagyján, de ha azt is elfelejti, hogy abból élt, elgondolkodtató. Ha azt is hozzáfűzöm, hogy egyetlen esetre hivatkozással egy zárt ülés témáját, amely személyi okok miatt zárt ülés témáját, amely személyi jogok miatt zárt ülésen volt, általánosítást tegyen arra, van pénz a rendszerben és a „B” változat úgy kínál fel az általános iskolák igazgatói munkaközössége részéről 39, majdnem 40 millió forintot, az óvodák részéről huszonmilliót, hogy bizonyos vásárlásokra is tellett, de nem veszi észre és nem emlékszik rá, hogy ez a 40 M Ft komoly feladatok, de elhagyható feladatok árán született, státuszok megszüntetéséről szól. Számítási anyagot mellékelünk hozzá, igaz, összesítő táblával, nem vette észre, hogy minden olyan feladat, ami megítélésünk szerint még a lényegét csorbítatlanul hagyja szinte, ahhoz nyúltunk hozzá. Összekeveri ezt az előterjesztést, illetve ennek „B” változatát egy olyan esettel, amikor az intézmények szorult helyzetükre rendkívüli eseményekre való hivatkozással, igen, közpénzért folyamodtak. Az is igaz, hogy aki kérte a pénzt, volt aki nem kapott, mert az utolsó körben kiderült, hogy mégis van annyi tartalék a kasszájában, hogy az év végi finanszírozásig képes élni. De mikor is kérték? Akkor, amikor a jelenleginél nagyobb feladatot láttak el. Ugyanis erre az évre is csökkent a feladat Vass úr! És mi ezt a feladatot csökkentettük tovább úgy, hogy a rendszer szakmailag megbízhatóan működjön. Rendkívül rossz

megközelítésnek tartom azt, amit tett, és úgy gondolom, hogy a teljes igazsághoz igencsak hozzá tartozik, amit én mondtam.

Dr. Deák Mária az oktatási iroda vezetője:

Egyetlen dologra szeretnék visszautalni. Elhangzott felvetésként, illetve kérdésként, hogy Fertő úr levele miért szerepel az anyagban. A közoktatási törvény 86. §. (6) bekezdése kötelező erővel előírja azt az egyeztetést, amit mi lefolytattunk és ez a következőre vonatkozik; az 1997-es év áprilisában elkészítette az önkormányzat az oktatási intézményekre vonatkozó fejlesztési intézkedési tervét és a jogszabályban az szerepel, hogy bármiféle változtatást szeretne eszközölni ezen az önkormányzat, akkor előzetesen be kell szerezni ehhez a megyei közgyűlés elnökének véleményét.

Rohonczi Sándor képviselő:

Megértem Almási urat és Dorkota urat is, hogy azt a rövid bevezetőt, amit a levél előtt elmondtam, igyekezett figyelmen kívül hagyni, de azért elmondanám még egyszer. Egyetlen célom volt ennek a levélnek a felolvasásával. Az, ha valaki abba a döntési helyzetbe kerül, hogy ő felel azoknak az intézményeknek a működéséért, ő felel azért, hogy egy adott szervezetnek a költségvetése hogyan alakul, akkor bizony ilyen dolgokkal kénytelen egyetérteni, mert ő ugyanilyen problémákkal szembesül és sajnos ezekre a problémákra nagyon sokszor nagyon hasonlatosak a válaszok. Ebben a helyzetben, Fertő úr, akit én nagyon sokra tartok és nagyon tisztelek, egy másik pártnak a tagja, de lényeges dolog az, hogy ő egy olyan testületet vezet, amelyikben ő van abban a helyzetben, hogy megmondhatja, hogy mi történjen, hogy hova forduljanak a dolgok, és ebben az esetben bizony hasonló módon kell, hogy döntsön és hasonló módon egyet kell, hogy értsen ezzel az előterjesztéssel. Ez a helyzet. Innét már feltételezés, hogy abban a közgyűlésben, meg éppen a másik oldalról támadják hasonló érvekkel és hasonló vehemenciával. Sajnos ilyen a szituáció. Azt szerettem volna elmondani ezzel, és nem tudtam, hogy ez kötelező az oktatási törvény szerint, vagy nem, azt gondolom, hogy amikor van megyei területfejlesztés hitel és fejlesztési terv, akkor azzal a szervvel, amelyiknek bizonyos hatásköre van és itt is vannak szervezetei, természetes, hogy egyeztet az önkormányzat. Nem gondolom, hogy ők bármilyen utasítást adnának nekünk, mert nem gondolom, hogy tanácsi rendszer van, de érdeklődve olvastam és azt vontam le, hogy aki ilyen helyzetbe kerül, rákényszerül arra, hogy nehéz döntéseket hozzon. És ahogy elhallgatom Önöket, akkor azt kell mondjam, hogy sajnos nem számíthatunk arra ebben a helyzetben, hogy ezt a felelősséget átérezzék, azt végképp nem, hogy átvegyék.

Antal Lajos képviselő:

Ma délelőtt Székesfehérváron voltam a megyei közgyűlés ülésén, ahol Fertő úrral beszéltem erről a levélről. Fertő úr nem mondta ebben a levélben azt, hogy ő támogatja itt az átszervezést, másrésztől Dunaújváros Megyei Jogú Városnak egyetlen olyan intézménye van, ez pedig a múzeum, ami megyei fenntartású, közösen tartja fenn a város a megyével. Azt tudni kell, hogy a megyei önkormányzat is abban a helyzetben van, amit mondott a képviselőtársam, valóban áttekinti az intézményi struktúráját, ám nem fog kidobni azért súlyos milliárdokat az ablakon, hogy megbízzon egy szakértőnek nevezett céget azzal, hogy átvilágítsa a rendszerét és javaslatot tegyen. A Fejér megyei Önkormányzat bízik a hivatalnokaiban, azt mondja, hogy az ő hivatalnokai tegyenek le javaslatot az asztalra és annak alapján fog dönteni.

Dr. Dorkota Lajos képviselő:

Rohonczi úr dicsérő szavait Fertő úrnak tolmácsolni fogjuk. Ami a közoktatási törvényt illető megjegyzés, a jogszabályi kötelezettség mellett megvan a jogszabályi kötelezettség a másik oldalon is, egy 1997-es anyaggal szemben csak annyit mond, hogy nem ellentétes azzal, de nem mondja, hogy meg kell tenni. Ön viszont úgy próbálta befolyásolni a közvéleményt, mintha a megyei közgyűlés ezt támogatná. Csak erre hívtuk fel a figyelmet.

Illéssy István képviselő:

A témának egy másik fonalát próbálom megfogni. Nevezetesen, hogy valamilyen módon összefoglalni, hogy tulajdonképpen mi is történik és miben élünk. Azt már sokan elmondták, hogy milyen szorító helyzetben van a város pénzügyileg. Az idén 600 M Ft a hiány, jövőre várhatóan 1,8 milliárd a jelenlegi struktúrában, vagyis az tényleg azt jelenti, hogy onnét nincs visszaút, tehát egy csődállapotot jelent. A másik nagyon fontos szál, a gyereklétszám kérdése, ami az 1990-es években drasztikus csökkenést mutat, tehát ezekkel a folyamatokkal én részletesen nem akarok foglalkozni. De azt mindenki figyelmébe idézem, hogy az 1990-es évek eleje óta Dunaújvárosban köztudott, hogy a város költségvetése előbb-utóbb nem fogja bírni az intézményhálózatát ebben az összetételben ellátni. Ez a fenyegetés majdnem 10 éve itt lóg a fejünk felett, különös tekintettel arra, hogy természetesen a különböző kormányok finanszírozási módszere megkeletlenül hektikusan változott az elmúlt 10 évben. Azt kell mondjam, összességében, hogy egyre rosszabb. Minél újabb kormány jön, annál rosszabb az önkormányzatok finanszírozása, tehát

a boldog 90-es évek eleje helyett most már a XXI. században egészen drasztikus csökkentést kellett megérnünk, ami egy metódus a helyi adóerőképesség számítása alapján ütött ránk. Tehát ez a fenyegetés 10 éve itt van a fejünk felett és erre valamilyen módon többé-kevésbé jól, rosszul, megpróbáltunk reagálni. Ennek a reakciónak az első legfontosabb állomása, hogy egy metódus szerint elkészült egy oktatási racionalizálási - az oktatási ágazatba természetesen beleszámítom a bölcsődéket és óvodákat – javaslata a 90-es évek közepén, ennek 1996-ban nagy viharral megvolt az eredménye, negatívuma, be kellett zárni egy iskolát, több óvodát, bölcsődét és így tovább. De az is nyilvánvalóvá vált, hogy ezzel nem oldódott meg a kérdés, mert ezt a kérdést tovább cipeljük. Minden intézmény egyfajta stratégiával reagált erre a kérdésre. Nevezetesen, megpróbálta önmagát túlmenteni ezen a helyzeten. Úgy látom, hogy ezek a stratégiák mind a mai napig sikeresek voltak, de ezeknek a sikeres stratégiáknak az az ára, hogy az ágazatok összességében sokkal rosszabb helyzetben vannak, mintha ezek a stratégiák nem lettek volna sikeresek. Itt egy furcsa szociológiai paradoxon működik, ez a kollektív cselekvés logikája, hogy mindenki egyfajta vízen próbál evezni és senki nem áldozza fel magát, hanem mindig megpróbálja az áldozatokat a másiktól várni. De sajnos ennek a cselekvési metódusnak megvannak a maga korlátai, előbb-utóbb beleütközik a rendszer az erőforrás korlátba és utána tenni kell valamit. Ennek egy nagyon drasztikus formája ez a javaslat, amelyet az „A” verzió tartalmaz, tehát úgy rászorítani az intézményrendszert egy másfajta cselekvési módra, hogy az egyes intézmények vessék alá magukat az ágazat érdekeinek és eszerint próbáljanak meg cselekedni. De mielőtt erre rátérnék, visszakanyarodnék, hogy milyen helyzet előtt állunk most. A Vikárius anyag egyfajta módszertani szempontból kétségtelenül korrekt anyag. Nem győzöm hangsúlyozni, minden szónak jelentősége van, hogy „egyfajta módszertani szempontból”, én azt vitatom, hogy ugyanaz a módszer alkalmazható az óvodákra és az általános iskolákra, de hát ezt a szakma döntse el. De azt kell mondanom, hogy eszerint a módszertan szerint felépített, illetve rendelkezésünkre bocsátott elemzés korrektnek tűnik és én nem hallottam igazán szakmai érveket arra nézve, hogy mi okozta azt, szerintem az a fajta logika, hogy az egyes intézmények sikere az ágazat veszteségével jár együtt, azt okozta, hogy ma olyan egyenlőtlenségek vannak akár az általános iskolai, akár az óvodai rendszerben, amit nem tudom, hogy a benne élők hogyan tudnak tolerálni. Nevezetesen, ha elkezdjük bogozni azokat a számokat, amelyeket a Vikárius anyag felvázol, hogy a különböző óvodákba, iskolákba mennyi az egy osztályra eső órák száma és így tovább, tehát, hogy micsoda hihetetlen nagy különbségek vannak az egyes intézmények között, ezt nem tudom, tehát erre nézve Isten igazából a szakmától válaszokat nem kaptam, hogy miből adódik ez. Nyilván a különböző csoportok stratégiai sike-

rességétől, tehát mit sikerült elfogadtatni az önkormányzattal, milyen külön óraszámokat sikerült elfogadtatni és így tovább. Isten igazából nem tudok a kérdésre válaszolni, mert egyrészt most nem ebben az ágazatban dolgozom és annyi ideje nincs az embernek, hogy minden szakmai mélységbe elmélyedjen. Nyilván ez a szakmának a feladata. Tehát a válaszok ennek az elemzésnek a felvetett kérdéseire még nem születtek meg. Nyilvánvalóan a Vikárius Kft. megkapta azt a feladatot is, hogy tegyen egyfajta javaslatot a probléma megoldására. A Vikárius Kft. nyilván az idő szorításában is megtett egy javaslatot, amelyet az „A” verzió tartalmaz. Én nem vagyok biztos abban, hogy az „A” verzió jó, azt gondolom, hogy igenis át kell gondolnia a szakmának az anyagban felvetett kérdéseket, esetleg bevonni még más módszertani elemzési eszközöket és a szakmának kell megadni azt a választ, hogy akkor ebből a helyzetből mi a kiút. Ehhez én még igenis időt javaslok, és nyilván a Vikárius Kft-nek is dolgoznia kell ezen, de együtt a szakmával, hogy kikristályosodjanak azok a megoldási javaslatok, amelyek az egyes intézmények oltárán – azt kell mondanom sajnós -, de megmentik a szakmát. Megmentik az egyes ágazatot, mert mindenkinek az az érdeke, hogy a sikeres intézmények sikeres ágazatokat produkáljanak és ezek a sikeres ágazatok maradjanak fenn hosszú távon és itt bizonyos értelemben sajnós az intézményi érdekeknek ez alá kell kerülnie. Ugyanis a másik oldalon – a gyerekeim itt jártak, itt járnak Dunaújvárosban iskolába és az intézményeket itt vették igénybe -, hogy pontosan milyen a dunaújvárosi oktatás színvonala én erre nem tudok válaszolni igazán, nincsenek összehasonlító elemzések erre nézve. Azt azért elgondolkodtatónak tartom, hogy Dunaújváros felnőtt népességének iskolai végzettsége alacsonyabb, mint az országos átlag, akár a középiskolát, akár a felsőoktatást tekintve. Ez nem biztos, hogy az oktatási rendszer problémája egyértelműen, nyilvánvalóan itt van egy óriási elvándorlási hullám, hogy a nagyon jól képzett, tehát a másodgenerációs értelmiségiek nem jönnek vissza a városba, ezt nem akarom túlhangsúlyozni, de mindenképpen felhívnom a figyelmet, hogy ez nagyon figyelmeztető jel a város egyéb területeire nézve is, hiszen egy képzettségi színvonal alapvetően meghatározza egy város innovációs potenciáját, változóképességét és így tovább, tehát erre a jövőben oda kell figyelni. A „B” változatot sem tudom támogatni éppen az elmondottak miatt, mert a „B” változat pontosan azt a helyzetet tartja fenn, hogy mindent pusztítsunk tovább, maradjanak meg a jelenlegi intézmények és nincs benne ebben a takarékosági csomagban az, hogy az egyes ágazatoknak hosszú távon mi lesz a jövője. Az nem lehet megoldás, hogy most minden intézmény, hiszen benne van, le van írva, éppen a munkaközösségi anyagban, hogy ez már annak a vésztartaléknak a felhasználása, amelyik már tulajdonképpen nincs is, tehát azt jelenti, hogy ugyanezen a szinten de még tovább pusztulnak az intézmények, ami nyilvánvalóan senki

számára nem megoldás. Azt gondolom, hogy mindenképpen reális időtávon belül, tehát úgy, hogy a döntés meghozhatók legyenek úgy, hogy már a 2000-2001-es tanévben a döntések hatásai átvezethetők legyenek, mindenképpen időt kellene szánni arra, hogy a szakmával újragondolva megoldási javaslatokat lehessen kidolgozni.

Almási Zsolt képviselő:

Könnyű a dolgom, mert gyakorlatilag Rohonczy képviselőtársamnak akartam válaszolni, azt a logikát számon kérve, amit most egyébként Illéssy képviselő úr bemutatott. Azt hiszem, hogy mindenki azzal a tudattal jött ide, hogy tudja, hogy lépni kell, de az, hogy van egy lépéskényszer, az nem arra kötelez bennünket, hogy rosszat lépjünk. Nem lehet a nullás részbe belevágni, aztán sírjon mindenki, legyen tele a szeme, aztán majd valami kialakul belőle, mert most az „A” verzióval ezt akarjuk. Azt hiszem, hogy a döntéskényszer nem arra kényszerít bennünket, hogy hosszú távon helyrehozhatatlan rosszat lépjünk. Ezt kérném számon. Ezért csodálkoztam azon, amikor a Vikárius Kft képviselője bejelentette, hogy öt alternatívát tettek le, miért csak egy jelent meg nálunk. Miért nem azt a koncepciót vitatta meg először a közgyűlés, miért így alakult ez a dolog. Miért van az, hogy azonkívül, hogy Fertő úrnak felolvassa a levelét, egyetlenegy szakmabeli pozitív hozzáállását az „A” variációhoz nem hallottam. Lehet egy szakma ellen valamit jól megcsinálni? Nyilvánvalóan nem.

Koszi Ferenc a Dunaújvárosi Szülők és Pedagógusok Szervezetének képviselője:

Mélyen egyetérték Illéssy képviselő úr véleményével. A „B” variációba azért került be ez a pénzösszeg, mert erről szólt a dolog az elején. Ha nincs azonnali megtakarítás, akkor az egész nem ér semmit. Ezért került bele ez. Borzasztóan fájó az – biztos mindenki tudja –, hogy ilyen megszorításokat egyáltalán ki kellett mondani egy igazgatónak, hogy milyen feladatot faragna le, aki tudja azt, hogy sokkal több feladatot kellene ellátni, mint amit ma el lehet látni. Az „A” variációban sincs benne és amit Dorkota képviselő úr felolvasott, annak a mondatnak az eleje úgy hangzik, hogy a racionalizálás önmagában nem jelent megtakarítást.

Szántó Péter képviselő:

Mondandómat azzal kezdeném, hogy elég kényelmetlenül érzem itt sokadmagammal. Azon a véleményem vagyok, mint szerintem itt a teremben mindenki. Nem szeretném, akármelyik variáció kerül is elfogadásra, hogy utána bármelyik tanintézet, vagy óvoda sínylené meg döntésünket. Magyarul: megmaradna az iskolák, óvodák profil-

ja, szakmai tevékenysége és ezek nem sérülnének. Ma azonban elhangzott néhány szó, ezeket a szavakat idézni szeretném; vicc, gonoszság, sunyiság, párhuzam, teljes igazság. Utolsóból indulnék ki, a teljes igazságból, hiszen hozzátartozik és a párhuzamnál folytatnám. 1996. április 26-án már volt ilyen helyzetben ez a testület, Almási úr volt akkor a polgármester. Akkor a közgyűlésnek arról kellett dönteni, hogy bezárják a 6. számú Napköziotthonos Óvodát, megszüntetik a 22. számú Napköziotthonos Óvodát, megszüntetik az Aranyvölgyi Általános Iskolát és immáron már másodszor költöztetik tovább, mert annak elődje, a Mező Imre Általános Iskola volt és a város felépítette az Aranyvölgyi iskolát táncművészeti tagozatos iskolának és döntéseink után tovább költöztettük a Gárdonyi iskolába és ezzel nemcsak a Gárdonyi iskolát, hanem a Dózsa iskolát is kényelmetlen helyzetbe hozták a döntéshozók. Mondanak ma azok, akiket ez vastagon érintett. Ugyanakkor a Szilágyi iskola épületébe be lett telepítve a 340. számú Építőipari Szakmunkásképző Intézet, a Lórántffy Zsuzsanna Szakközépiskola tanműhelyei pedig átkerültek a 9. számú bölcsődébe. Ma nagyon sok mindent lehet ennek kapcsán mondani. Valóban lépni kell, de meg kell hogy mondjam, hogy 1996. április 26-i döntéssel az akkori önkormányzat elkezdte ezt a lépést. Azt nem értem, hogy miért volt ez az óriási szünet, hiszen azóta a mai nappal négy év és egy nap telt el. Akkor az óvodák és az iskola bezárása mellett voksolt – nem volt jellemző eddig részemről a személyeskedés – Almási Zsolt, Antal Lajos, Dr. Dorkota Lajos, Kiss András, Dr. Sipos János is. Nagyon furcsa, hogy most, amikor nem iskola bezárásról, nem óvoda bezárásról kell dönteni, hanem az 1,1 milliárd Ft-os városi költségvetési hiány miatt kell valamilyen döntést elfogadni, akár „A”, akár „B” variációnak is nevezzük és tudjuk azt, hogy a jövő évben ez a hiány még nagyobb lesz. Szeretném felhívni a figyelmet arra, akármelyik variáció mellett is döntünk, ezt a döntést úgy kell meghozni, hogy utána nekünk itt mindannyiunknak arról is kell gondoskodni, hogy sem az iskolák, sem az iskolák szakmailag nem sérülhetnek.

Somogyi György képviselő:

Illéssy képviselőtársam felvezetésében elmondta azt a helyzetet, ami napirendre tette ezt a kérdést, ez nem más, mint az idejé és az előrelátható költségvetésünk jövő évi helyzete. Valóban 1.800 millió Ft-os költségvetési hiányt – bármilyen intézkedést most és ebben az évben Dunaújváros Önkormányzata e témában az iskolák, óvodák ügyében meghoz – némileg csökkenthet ezeken a számokon, de főleg a jövő évin, de alapvetően döntő mértékben azt pozitív irányban nem tudja befolyásolni, hogy megoldódjon a gond. A gondot valamilyen módon tudjuk. Mindazok elvonási tüneteknek köszönhető, ami valamilyen oknál fogva az önkormányzatiságunkat ma már lassan

megkérdőjelezi. Én nem erről az oldalról szeretném közelíteni a témát, képviselőtársam már korábban elkezdte mondani az aggályát az „A” és „B” verzióval kapcsolatban, én csak a sort folytatnám, annál is inkább, mert Kiss képviselőtársam időnként mindent tudók bölcsének követ hordozza a zsebében, legalább is úgy véli, amikor olyan módon válaszol hangnemben és tartalomban, amikor azt hiszi, mert ő iskolaigazgató, mert ő képviselő, akkor ő megengedhet magának olyan hangnemet és olyan minősítéseket, amiket tett velem korábban, amikor bátorkodtam az iskolák egyes hiányosságaira rávetíteni, amely természetesen bizonyos időszakonként visszaköszön, csak nem akkor, amikor éppen ő mondja. Szíve, joga, képviselő, úgy látszik élhet a jogával, tegye, úgy látszik, hogy választóinak ez szimpatikus. Én visszautasítom képviselőtársam nevében is, akkor is visszautasítottam. Az akkor írott levelük önmagában, ellentmondásban, saját magukra vonatkoztatva bizonyította be, hogy olyanok is tiltakozó aláírásokat küldtek nekem, akik egyébként azt követően itt fegyelmi felelősségre vonást kaptak a gazdálkodás – és nyugodtan mondhatom –, a garázdálkodás miatt. Ennyit csak ahhoz a dologhoz, hogy ne minősítsen, érveljen az anyag mellett.

Dr. Kálmán András polgármester:

Képviselő úr, kérném, hogy térjen a tárgyra.

Somogyi György képviselő:

Köszönöm szépen polgármester úr, de azt hiszem, hogy ennyivel tartoztunk kölcsönösen egymásnak.

Dr. Kálmán András polgármester:

Képviselő úr! Meg fogom vonni a szót.

Somogyi György képviselő:

Az alapvető gondom az „A” verzióval kapcsolatban, hogy írja az anyag, hogy amennyiben a döntés megszületik, akkor az „A” verziónak a megfelelő színvonalú gazdaságosságát bemutató számítások el fognak készülni. Azt hiszem, hogy szerencsésebb helyzetben letünk volna, ha rögtön mellé lehetett volna tenni azokat a számokat, amelyek garantálják, hogy ezt tárgyévben, adott esetben jövő évben és attól kezdve milyen prognosztizált gazdaságossági mutatókat hoz és hogy befolyásolja ez a majdani költségvetésünket. A „B” verzióval az a gondom, amit egyrészt már itt mások is feszegettek, hogy egyrészt egy vélelmezett, kivéve talán az óvodák anyagában láttam, hogy ott valahogy sokkal korrektebbül, egyértelműbben megfogal-

mazott olyan számok vannak letéve, amely kézzelfoghatók, ha azt a lépést meglépik, akkor ennek ez a következménye. Lásd: óvodát bezárunk, azért mert az épületet nem kell fűteni, fenntartani, ennyi és ennyi a konkrét megtakarítása. Ezenkívül szakmailag, pedagógiai érveket is mellé téve elmondják, hogy hogyan, miként. Az iskoláknál ezt sajnos nem tudtam ilyen egyértelműen felfedezni. Ugyanakkor a szakmai érveket igyekeztem én is - bár nem vagyok az oktatás területén olyan mélyen jártas természetesen, mint Kiss képviselőtársam -, ezért megpróbáltam begyűjteni tanároktól, pedagógusoktól. Ők maguk is ebből a vitából azt látják, sokkal szerencsésebbnek tartották volna, ha a közgyűlés ki merné mondani, hogy mely iskolákat kell bezárni azért, hogy Dunaújváros Önkormányzata költségvetésileg bírja ezen intézmények fenntartását és mire telik, azon belül próbálják meg a lehető legjobb szakmai programokat megoldani. Igazából a „B” variáció még azért is zavar, mert a gazdasági bizottságon is elhangzott tegnap, hogy azok a megtakarítások, amelyek ott le vannak téve, bár itt elhangzott, hogy kényszer szülte ötlet alapján jött, hogy valamilyen módon ellensúlyozzák az „A” verziót, természetesen pontosan a szakmai munka rovására mehetne. Nagyon sokat hallottuk, hogy az iskolaigazgatók ma a költségeik biztosításának egy részét szponzoroktól, szülőktől, különböző alapítványokból, különböző pályázatokból szedik össze. Ha ehhez képest még képesek ennyi milliót – amennyit itt leírtak – megtakarítani, az már csak egy módon történhet, hogy egyébként is a meglévő szakmai munkát veszélyeztetik. Számomra nem megnyugtató ez a dolog. Ennél fogva én egyik verziót sem tudom támogatni. Én itt ezen a közgyűlésen egyszer már felvettem, arról volt szó, hogy majd visszatérünk a Vikárius anyag tárgyalása kapcsán, de nem jött elő ez a kérdés. Felmerült viszont a vidéki tanulók helyzete. Számomra, ha a vidéki tanulók helyzetét megvizsgálánk, mi pénzébe kerül ez ma Dunaújvárosnak, hogy más területekről, közigazgatási területről idejáró gyermekek mibe kerülnek a városnak, ezt úgy becsülhetem, hogy az óvodáknál cirka 10 millió Ft-ról van szó, az iskoláknál mintegy 20 millió Ft-ról van szó. A kötelező önkormányzati feladatok között a Dunaújvároson kívül eső, bár régióban szereplő Rácalmás, Nagyvenyim, Baracs és társai községekből idejárók az ottani önkormányzatoknak kötelességük lenne ugyanezt a feltételrendszert, a tanulás lehetőségét, az óvodába járás feltételeit biztosítani. természetesen a szülők idejárnak dolgozni, hozzák a gyermekeiket. Mi pedig, például óvodák esetében mintegy 100.000 Ft/fő/év plusz költséget fordítunk egy idejáró óvodás gyermek után. Ezek a települési régióban lévő önkormányzatok nem nyújtanak ehhez támogatást. Meg kellene találni valamilyen módját ennek, hogy ezt valaki finanszírozza meg Dunaújvárosnak. Ha nem az önkormányzatok, akkor úgy gondolom, hogy a szülőkkel kell megfinanszíroztatni, akiknek valószínű megéri, hogy Dunaújváros iskoláiba járjanak. A másik igen nagy gondom, amit ez az

egész anyag nem tár fel, hogy a mi költségvetésünknek mintegy felét kitevő önkormányzati intézményhálózatunk mintegy 3,5 milliárd Ft-ba kerül, tehát a felét teszi ki nagyságrendben az önkormányzati költségvetésnek. Ehhez képest itt most csak az iskolák és általános iskolákról és óvodákról beszélünk. Bölcsődéket ugyan egy korábbi napirenden tárgyaltuk, de nem beszéltünk a szociális intézményhálózatnak a témájáról, ami egyébként ugyanilyen nagy falat, ugyanilyen költségemésztő és valahogy nem komplexitásából jött ide, hogy ott esetleg mi az, ami feltárható integrálható, hogyan, s miként lehetne abból is a pénzeket elhozni és esetleg nem egy ágazaton húzni egy nagyot, akár óvodák, akár iskolák, hanem a terheket, vagy a veszélyeket sokkal kisebb részletekre elosztva a teherviselő képesség talán nem lenne olyan nagy. Még egy szubjektív megjegyzésem van és ezt mondanám én az iskola igazgató uraknak, hölgyeknek, mondanám rajtuk keresztül a pedagógusoknak és mindazoknak, akiknek akármilyen közük volt ahhoz, hogy ma az önkormányzati ülés előtt ide gyermekeket hoztak, illetve a viták során leveleket írtak oktatási bizottsághoz, nagyon kérem őket, a gyermekeket ne vonják bele ezekbe a dolgokba. Beszéljük meg, felnőtt embereknek ez a dolguk, de gyermekeket felhasználni demonstrációs célra, ne haragudjanak, ezt a gyomrom nem veszi be és tiltakozom ellene. Ha valaki pedagógusnak vallja magát, ezt nem lépi meg még egyszer.

Dr. Ragó Pál képviselő:

Az anyaghoz 19. számú mellékletként csatolva van egy jegyzőkönyv, a KIÉT 2000. április 19-ei üléséről. Ebben benne foglaltatik, hogy jelen voltak a mellékelt jelenléti ív szerint. Én hiába kerestem ezt a jelenléti ívet, nem találtam, így nem tudom, hogy ki képviselte itt az oktatási szférát. Kérem ezt azért is, mert olyan mondatok szerepelnek ebben az anyagban, hogy „Az oktatási ágazat elmondta, hogy az oktatási szféra területén az a kifogás fogalmazódott meg az anyag vonatkozásában, hogy az intézmények az összevonást követően ne telephelyként, hanem tagintézményként működjenek tovább. Ezen túlmenően az oktatási szféra támogatja az integrációt.” A kérdésem, hogy mely oktatási szféra támogatja az integrációt. Remélem, hogy ezt a kérdést az oktatási szféra is felteszi, hogy ki képviseli őket és meddig.

Dr. Dorkota Lajos képviselő:

Szántó képviselő úrnak szeretnék egy rövid mondatot válaszolni. Közben már itt céloztak rá, amikor a Vikárius anyag elindult, a szülők, pedagógusok különböző fórumokat tartottak. Tették ezt iskolánként, tették ezt szűkebb körben és a következőt fogalmazták meg. Az az 1996-os döntés muszáj döntés volt, Almási és Illéssy úr már

korábban hivatkozott rá, de mégis jobb volt, ha egy szűkebb réteget érint, mint az egész város diákságát, szülőjét hozza kellemetlen helyzetbe. Lehet, hogy ez az egy mondat elkerülte a figyelmét. Arra szeretnék hivatkozni, hogy ez már egyszer felvetődött. A másik konkrét javaslatom volna, mert nyilvánvaló Szántó úr megszólalása úgymond eldöntötte a vitát, tehát önmaga megnyugtatóra hozzászólt, tehát a 14. voks is megvan, gyakorlatilag én egy „C” verziót javasolnék, amit a Szülők és Pedagógusok Dunaújvárosi Szervezetének képviselője javasolt, miszerint kapjanak lehetőséget a helyi szakértők, az érintettek arra, hogy a Vikárius anyaggal egyenrangúan - időtartamában talán hosszabbat, mert én azt igen silánynak tartom – anyagot készítsenek el és a 2001-2002. tanévtől kerülhessen ez bevezetésre. Visszautasítom azok a jelzőket a szocialista frakció részéről, hogy itt bárki azt mondta volna, hogy ne legyen jobb, adott esetben racionálisabb a rendszer. Mi azt mondjuk, hogy az „A” verzió ezt a célt nem szolgálja.

Dr. Kálmán András polgármester:

Kérem képviselő urat, hogy írásban szíveskedjék hozzám az indítványát eljuttatni.

Almási Zsolt képviselő:

Megszólítottam Szántó képviselő úr által, szeretném neki elmondani, hogy az akkori döntést kényszer szülte természetesen, ugyanazok a szorító okok játszottak közre, amelyek most is fennállnak, azonban akkor volt egy olyan lehetőség, hogy a középiskolák szektort erősíthettük. Egyrészt jobb helyzetbe juttattuk az építőipari és szakközépiskolát, nemcsak egy szakmunkásképzőt hoztunk létre, hanem meg tudtuk oldani a Dunaferri villamos tagozatának az elhelyezését, amely magában hordozza egy önálló, új villamosipari szakközépiskola kialakulásának a lehetőségét és a Lórántffy iskolának is sokkal kellemesebb helyzetet tudtunk teremteni. A többit már Dorkota képviselőtársam idézte, én meg már csak annyit tennék hozzá, hogy nagyon örülök, hogy képviselő úr elolvassa a régi jegyzőkönyveket, csak az a kérésem, hogy ne csak szelektíven olvassa, hogy ki, hogyan szavazott, hanem nézze meg, hogy annak mi a tartalma.

Dr. Kálmán András polgármester:

Szünetet rendelek el.

Szünet.

Szünet után:

Jankó Árpád a Móricz Zsigmond Általános Iskola igazgatója:

Kétféle minőségemben szeretnék véleményt mondani, először is mint az általános iskolai igazgató hat éve megválasztott munkaközösség vezetője, kollegáim választottak, amire büszke vagyok. Másodsor, mint a Móricz Zsigmond Általános Iskola 25 éve igazgatója, májusban lesz a jubileumom és esetleg telephely vezető leszek. Maradjunk az első minőségemnél, mint munkaközösség vezető. Egyet-érték Kismoni képviselő úrral, örülhetünk és köszönhetjük is a Vikárius képviselőinek, hogy elkészült ez az anyag. Most megláthatják Önök az asztalon, hogy hogyan nem szabad iskolákat racionálni, szerkezetet átalakítani, hogyan bűn azt megtenni, erre kitűnő példát gyártott nekünk a Vikárius. 1998-ban, amikor először találkoztunk az igen tisztelt kft uraival ebben a teremben, akkor én azt mondtam nekik, hogy elszegődtek hóhér segédeknek. Igazam vont. Két évig fonták a kötelet, most Önöknél van. Hogy ilyen silány minőségben tették ezt, engem rettenetesen meglep. Azt kell mondjam, hogy az az anyag és annak az anyagnak az írói, akik arra a kérdésre most már vagy ötödik alkalommal nem tudnak válaszolni, hogy egy város forintban mennyit fog megtakarítani, ha ez bevezetődik és elmismásolják a kérdést azzal, hogy majd ha a döntés megszületett, utána megmondják, azzal nekem nincs mit tennem. Ha egy háziasszony először dönt a háztartásában és utána döbben rá, hogy megérte, vagy sem, akkor a háztartás tönkre fog menni. Kérdezem én, megnézték-e képviselő asszonyok, urak, hogy milyen pedagógiai hatásvizsgálata van ennek az anyagnak. Az egyik szülő tegnap azt mondta a Bartókban, hogy az ő gyereke nem krumpli, hogy mikor csírázik, leszedi a csíráját és átteszi a másik zsákba. Van ennek az anyagnak pedagógiai hatásvizsgálata, nincs. Hozzáteszem, mi igazgatók nagyon jól tudjuk, hogy tenni kell valamit. Kevesebb a gyereklétszám, sok a kiadás, a város anyagi gondokkal küzd, de szerintünk racionálni nemcsak úgy lehet, hogy az iskolák elvesztik sokszínűségüket, elvesztik jogi önállóságukat, száz módja is lehet még a racionálásnak. Ez a Vikárius anyag egy olyan silány munka, hogy azt kell mondjam, ha a Siba úr, vagy Faragó irodavezető úr, vagy Dr. Deák Mária irodavezető asszony két hónapot kap, különbet tud összeállítani, a segítségünkkel természetesen. Hangsúlyozom, kell valamit tenni. Tévhit az, hogy mi igazgatók ültünk a langyos vízben karban tett kézzel, ez nem igaz. Minden év végén jeleztük, hogy a költségvetésekkel gond van, óriási az aránytalanság. Tegyük egyszer már tiszta lapot mindenki elé és próbáljuk megnézni, hogyan lehet az aránytalanságot megszüntetni. Hogy működhetnek az iskolák, milyen feladatot kell nekik ellátni és mennyi pénzből lehet ezt megoldani. Süket fülekre találtunk. Gondolom, hogy ez inkább a fenntartónak a kezdeményezése, nem az igazgatóké. Engedjék meg, hogy most mint pedagógus foglalkozzam ezzel az anyaggal. Nekünk a következő aggály-

ink vannak, több pontban felsorolva. Bizonyíthatatlan a Vikárius anyagban a jelentős anyagi haszon. Bizonyíthatatlan a Vikárius anyagban a szakmai munka csorbíthatatlansága. Nagy hagyományokkal rendelkező iskolák vesztik el önállóságukat. Egyéni arcukat elvesztve elszürkülnek az oktatási intézmények. Ez akkor is be fog következni, ha jelenleg ezt tagadják. A tanulók átirányítása más tagozatra nem kívánatos. A szülő akaratával, az iskola használó akaratával sem egyezik meg. Lehetetlen így közösségeket formálni. A nevelő munka hatékonyságát csorbítja, a gyermek érdekei sérülnek. Sérül a szabad iskolaválasztási jog. A pedagógusok áttanítása nyomán, mint óraadó, kapcsolatuk felszínes lesz a tanulókkal. Az irányított pedagógusnak maradéktalanul elfogadni, alkalmazni az idézőjelbe tett vándorló tanárokkal alig fog találkozni egy-egy tanuló, vagy tanuló közösség. A pedagógusok helyettesítése egyik egységből a másikba szakmailag értéktelen lesz. A három intézményi egység irányítása, a pedagógiai munka színvonalának megtartása elképzelhetetlen a Vikárius anyagban vázolt vezetési szerkezettel, létszámmal. Az integráció a lehető legrosszabbkor került napirendre, hiszen az iskolákban most kell felkészülni a kerettantervekre, a minőségbiztosításra. Az osztálylétszámok feltöltése mindenképpen rontja a tehetséggondozás és felzárkóztatás esélyeit. Egyre több az idegrendszerileg, lelkileg sérült gyerek. Az egyéni bánásmódra ilyen körülmények között nem nagyon lesz lehetőség. Prognosztizálható, ha a szülő nem egyezik bele gyermekének áttelepítésébe másik telephelyre, akkor másik blokkot fog választani. Nagymértékű vándorlásra lehet számítani. Az eddig eredményesen működő pedagógiai műhelyek, munkaközösségek megszűnnek, vagy szintén összevonásra kerülnek és ez is ártalmas. Bár nem törvényszerű, de a Vikárius anyagból adódó integrálási rendszerből a következő lehet; a székhely gazdasági és pedagógiai elveiből adódó előnye, helyzete rákényszeríti a másik két telephelyre, intézményi egységre, a nem kívánatos jelenségekre. Óriási feszültségforrás lesz. Bekövetkezése ellen nincs garancia és ez nemcsak a közalkalmazottak közti konfliktusokat jelentheti, hanem szülők és gyermekközösségek között is. Visszatérve a gazdasági témára: meglepődve tapasztalom, hogy a képviselő asszonyok, urak nem veszik észre a „B” változatnak a legfontosabb mondatát. Nem az egyszeri 40, vagy akárhány millió Ft megtakarításáról van szó, hanem az általános iskolai igazgatók vállalják a funkciók integrálását, ha meg tetszenének nézni. Mi vállaljuk a gazdálkodás integrációját annak fejében, hogy az önállóságunkat megtartsuk. Ez nagy különbség. Ebben nagyon sok pénz van, a gazdálkodás integrációjában. A másik minőségemben, mint 25 éve igazgató a Móricz Zsigmond Általános Iskolában. Kénytelen vagyok így is szólni, hiszen Kiss András megszólította az intézményemet. Soha nem volt rám jellemző az önteltség, vagy a kivagyiság, ahogyan a tantestületemnek sem. Az ének-zenei általános iskolák 1950-ben ke-

letkeztek Kodály Zoltán zseniális ötlete alapján, 200 van ilyen az országban. Azóta a világ csodálja a japánoktól, amerikaiaktól kezdve és irigylük tőlünk. Mi nem vagyunk különbek, nekünk van egy programunk, mi missziós munkát végzünk, mi a magyar zenekultúra kincseit szórjuk szét. 25 éves igazgatói pályafutásom alatt hétszer nyertünk Belgiumban európai ifjúsági fesztiválon különdíjat, első díjat, nem sorolom a rengeteg külföldi fesztivált, csak a három héttel ezelőttit, amikor Németországban a bajor kultuszminiszter asszony, aki nem tudta, hogy van ilyen város, hogy Dunaújváros, sose tudta volna meg nélkülünk. Önöknek, akik itt ülnek és mandátumot kaptak, Önöknek szereztünk dicsőséget és fogunk is, nagyon remélem. Nekünk ez a feladatunk. Azért szóltam most az iskolám nevében, mert az integrációban a legsérültebbek mi leszünk, hiszen egy tiszta zenei iskoláról van szó, ahol az átjárhatóság akadályba ütközik. Mérlegre kell tenni az értéket, majd az integrációban megtakarított forintokat. Kellünk mi ennek a városnak, hogy dicsőséget szerezzünk? Döntsék el Önök. 1965. május 19-én megjelent nálunk Kodály Zoltán, azt mondta, hogy megnézi a dunaújvárosi csodát. Akkor azt írta be az évkönyvünkbe, hogy örömmel láttam az iskola fejlődését, előre látom szép jövőjét. Szegény tanár úr, forog a sírjában.

Koszi Ferenc a Dunaújvárosi Szülők és Pedagógusok Szervezetének képviselője:

Többször elhangzott az, hogy ez csak egy tűzoltás volt, amit a „B” variációban leírtunk. Természetesen az idő rövidege és a kényszerítő körülmények miatt nem lehetett más. A „B” variációban benne van az is, hogy a továbbiakban mi ezt a munkát folytatni szeretnénk. Amennyiben Önöktől lehetőséget kapunk arra, hogy tovább folytassuk a munkát, természetesen úgy képzeljük el az egyesület részéről, hogy a polgármesteri hivatal idevonatkozó szakembereivel - az oktatási iroda -, gazdasági szakembereivel, a saját szakembereinkkel és természetesen a munkából nem kizárva – amennyiben ez lehetséges és ők is hajlandók rá – a Vikárus Kft képviselőivel együtt a következő évre szeretnénk kidolgozni egy olyan javaslatot - ha folyamatosan tudunk konzultálni Önökkel is és mindenkivel - valószínűleg sokkal jobb lesz az összes variációnál. Amennyiben Önök megadják nekünk ezt a lehetőséget, mi nagyon megköszönnénk. Ez az egyetlen olyan mód, amivel megőrizhetjük a városnak az oly sokszor emlegetett értékét, a közoktatásunkat. Bízom az Önök előrelátásában is.

Dr. Kancsár Attila a Vikárus Kft képviselőjében:

A megszólítás okán több kérdést is kaptam, melyek megválaszolására úgy gondolom, hogy három pontban felelnék. Első kérdés az

volt Dorkota úrtól, hogy gazdaságilag milyen jellegű munkát végeztünk, kivel egyeztettünk és ki véleményezte. A vastag paksaméta az előterjesztés és a hozzátartozó mellékletek tartalmazzák az Önök intézményvezetőinek, a Önök szülői munkaközösségeinek a véleményét, melynek döntő többsége úgy kezdődik, hogy gazdaságilag logikus, ésszerű bevezetés. Soha egyetlenegy vélemény sem vonja kétségben a gazdasági számításnak a helyességét. A véleményekben a vita általában valóban ott van, hogy az általunk készített anyag mennyiben veszi figyelembe a szakmaiságot, az intézmények önállóságát. Szeretném mindenkinek a figyelmét felhívni arra, hogy az önállóság szó, vagy fogalom, megközelítés önmagában, így pusztán megtévesztő lehet. Az önállóság ugyanis lehet jogi, szakmai és gazdasági. Az általunk letett anyag a szakmaiságot sehol sem sérti. Ha valaki a paksamétából elővonná azt az anyagot, amit letettünk, a következőt láthatja? a 3/5. pontban a 18. oldalon: az intézmények nevelési és pedagógiai programja, szakmai önállósága. Külön kiemeli ez az anyag, hogy az alapító, azaz Önök döntenek arról, hogy az adott intézménynek mi a pedagógiai programja, mi a tartalma, természetesen folyamatosan figyelembe véve azt, hogy ezt a javaslatot mindig a tantestület dolgozza ki és ezt fogadják el Önök, hogy biztosítják-e. A közoktatási törvény tartalmazza azt a követelményt, hogy minden közoktatási intézményből át lehet menni másik közoktatási intézménybe, tehát kötelező átjárhatóságról beszél. Innentől kezdve az a kitétel, hogy egy adott intézményben ha most működik bármilyen tantervű program, átmegy egy másik intézménybe, mi történik a gyermekkel, jogszabály szerint kötelezően így készítették el az Önök intézményei a pedagógiai programjaikat, hogy ez lehetséges. Az itt előttem szóló úr önmaga is elismerte, hogy nála is óriási problémát okoz negyedikről ötödikbe amikor átmennek a gyermekek, ő mondta ezt a múltkori alkalommal, hogy elfogynak a gyerekek, ebben az esetben nem tud osztályt indítani, ez pedagógus problémákat okoz számára. Az alapító dönti el, hogy egy adott intézményben a pedagógiai program hány tantervből, milyen módon épül fel. Ez azt jelenti, ha Önök intézményi egységeket hoznak létre, van egy egységes pedagógiai program, de ennek a sokszínűsége nem változik meg, ha Önök úgy döntenek. Az általunk tett javaslat alapján, amikor mi ezt leírtuk, hogy az intézmények szakmai sokszínűsége nem sérülhet, erre hivatkozom, hogy az alapító továbbra sem kívánja ezt a sokszínűséget megszüntetni. Az általunk letett javaslat nem tartalmazza a sokszínűség megszüntetését. Ha a határozati javaslatot megnézik, külön kitértek erre a kitételre. Véleményünk szerint az, hogy egy adott intézmény hány szervezeti egységből áll, nem szabad, hogy sértse a szakmai munkát. Ha ma Magyarországon veszünk egy nagyobb intézményt, például Budapesten bármelyik egyetemem, amely rengeteg szervezeti egységből áll, nem hiszem, ha plusz, vagy mínusz újabb szervezeti egységek kerülnek hozzá, a szakmai kompe-

tencia, szakmaiság sérül. Véleményünk szerint attól, hogy egy adott intézményben ma 30 pedagógus, vagy holnap 60 pedagógus látja el a feladatát, ettől nem változhat meg a szakmai munkának a minősége. Önök már vontak össze intézményeket, nem egyet, ott sem sérülhetett a szakmai munka. Folyamatosan beszélnek arról, hogy az intézmény vezetőjének ez kihívásokat jelent. Elismerem, egy intézmény vezetése valóban szakmai kihívást jelent, itt is vannak Önök között olyanok, akik nagyobb intézményt vezetnek, mint előtte vezettek. A következő, ami kérdésként felmerült, hogy mi történik akkor, ha összevonják az intézményeket egy nagyobb egységbe. Véleményünk szerint ennek ott a gazdasági haszna, hiszen folyamatosan ezt kérdezték tőlünk, hogy van-e ennek valamilyen hozadéka. Igen is van, az intézményvezetőnek a jogszabályok adta keretek között, továbbá a fenntartó által biztosított keretek között, tovább a központi jogszabályok változásainak megfelelően vezetni kell az intézményt. Itt hívom fel Dorkota úr figyelmét, hogy amikor azt mondtuk, hogy 10 és 20 százalék közé tesszük azt az eredményt, amit így el lehet érni, ezen három tényezőnek a figyelembevételével lehet csak megmondani. Nem lehet egyértelműen összegszerűen most megmondani azt, hogy ennek milyen hozadéka lesz, azon egyszerű oknál fogva, hogy ugyancsak a hivatkozott anyagban, ami öt variációt tartalmaz – ha valaki fellapozza azt a vastag paksamétát, folyamatosan arról beszélünk, hogy eredeti szimuláció 1., szimuláció 2., stb. Négy szimulációs változatot vázoltunk fel, ami több száz oldalt jelent, ez nem azt jelenti, hogy a számításnak csak egyetlenegy rublikája van, hanem sok, amelynek a végén szerepelnek ezek a számok. Miért mondtuk mégis azt, hogy 10-20 % közötti lehet ez a végeredmény. Azért, mert ha megnézzük ezt a számítást, álláshelyben adtuk meg azt, hogy véleményünk szerint az Önök intézményeiben ellátandó feladat hány álláshellyel látható el. Ezt tartalmazza az anyag, ami Önöknél van. Azt, hogy egy adott álláshely hány forintot jelent pontosan, egy fenntartó a döntés előtt nem mondhatja meg pontosan, mert egy adott intézményvezető kompetenciája, hogy a számára álláshelyben meghatározott feladat ellátást, annak a részekre bontását eldöntse. A fenntartó csak azt mondhatja meg, hogy egy adott feladat ellátásához, mondjuk ha 20 álláshelyre van szükség, akkor 20 álláshellyel kell ellátni. Ennek a 20 álláshelynek megfelelő óraszámot egy adott intézmény vezetője hány emberrel láttat el, kivel láttatja el, túlórában, vagy megbízással, vagy egyéb módon, ezt a fenntartó nem mondhatja meg. Ellenben, ha a fenntartó meghatározza számára ezt az álláshely-számot, akkor az intézményvezető végignézi az ő lehetőségeit, szakmai munkaközösségekkel egyeztetve meg tudja mondani, hogy ezt az óraszámot kivel, hogyan és miképpen tudja ellátatni és akkor tudja megmondani azt, hogy mi marad ki és akkor lehet megmondani ennek a forint összegét. Egyértelműen lehet mondani, hogy egy 10-20 % közé esik. Miért ilyen tág a határ? Azért,

mert amikor Önök majd dönteni fognak arról, hogy ez a négy lehetőség – az ötödik persze az, ha nem változtatnak meg semmit – közül milyen variációkat vesznek figyelembe, ez hogyan történik, Önök fogják eldönteni. Arról beszéltünk, hogy soha nem tudjuk megmondani, hogy mekkora a megtakarítás, hogy valahol Magyarországon működött-e ez a dolog. Ott, ahol már döntöttek, megvalósították, ott a kiadási előirányzatnak a 12 %-a volt az akkori jogszabályok alapján és az akkori megbízásunk alapján. Mi azt mondjuk, hogy van már előzményünk, amely alapján ki merjük jelenteni ezt a 10-20 % közötti arányt. Befejezésül pedig az oktatási bizottság végén elmondott véleményt szeretném Önökkel megosztani, amely nagyon jó érzéssel töltött el, amikor elindultunk az akkori egyeztetésről innen. Kiss András mondta a következőt – nem tudom szó szerint mondani, hiszen nem jegyeztem fel. Elsőként azt mondta, hogy ez egy gazdaságilag logikus, felépített számítás, amelynek a végrehajtását már többször megpróbálták, de az ő oktatási bizottsági tagsága idején még nem tudták végrehajtani. Gazdasági jellegű hibát, jogi jellegű hibát az általunk készített anyagban az oktatási bizottságon részt vett intézményvezetők, oktatási bizottsági tagok nem tudtak felfedezni. Szakmailag az, hogy valóban sérül-e bármilyen szakmai önállóság, ezt megítélni nem tudja, de én erre azt a véleményt mondhattam el, hogy ő már egy összevont intézménynek a vezetője, tehát van két telephelye, a gyermekek negyedikből ötödikbe mennek át egyik épületből a másikba, a pedagógusok változó munkahelyen dolgoznak. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy minden pedagógus vándorol, csak esetlegesen egy-két órában. Erre mondtam én azt akkor is, hogy ez munkaszervezési kérdés. Ezt akkor az intézményvezetők elfogadták. Egyetlenegy apróság, amit sokkal fontosabbnak tartok annál, hogy ne mondanám el, az a számítási módszer, amellyel mi számoltunk, követhető, logikus, jogszabályok alapján történik, a fenntartó irányításnak az eszköze, ma is élnek fele itt Önöknél, bár az a kérdés, hogy milyen módon határozzák meg ezeket a számokat, mi rendszerbe foglaltuk, így lehet végig követni. Ennek a számításnak az eredményeképpen egy folyamatról van szó, ami nem azt jelenti, hogy két évente, három évente be kell avatkozni az intézményvezetők munkájába, 3-4 évente el kell dönteni, hogy melyik intézményt csukják be, hanem folyamatosan arról van szó, hogy a fenntartó kötelezettségét látja el, amikor meghatározza a jogszabályi keretek alapján az intézményeinek a működési kereteit. Itt jön elő majd az Önök által választott intézményvezetők felelőssége, joga és lehetősége, hogy éljen azokkal a keretekkel, amelyeket Önök biztosítanak nekik.

Kiss András képviselő:

Megszólítottam azáltal, hogy igyekezett a Vikárus Kft képviselője idézni engem, igaz vállalta, hogy nem lesz pontos, hát nagyon nem lett pontos. A tartalom, az kb. ott van, ahol kell. Igen, jogszabályba nem ütköző, betartják mind a KJT-t, mind a közoktatási törvényt, csak nekem az nem tetszik, amit ma elmondtam, a jelző ugyan nem tetszett, de most más jelzőt használok, hogy a legnegatívabb értelmezéssel alkalmazzuk. Akkor ezt a szót használtam, most másképp mondtam. Már összevont intézmény vezetője vagyok, ehhez pedig azt tettem hozzá, hogy az ellenségemnek sem kívánom, pedig a Szórád Márton Általános Iskola rendelkezésére áll minden nap reggel, negyedik óra után, szükség szerint ötödik óra után és napközi végén egy, vagy két iskolabusz, ezenkívül egy Volán busz reggel. Időszakos áttanítás van, kritikus helyzetekben, de egy iskola vagyunk, egy pedagógiai programmal vagyunk, egy célt szolgálunk és egy szemléletet próbálunk megvalósítani, nem hármat, nem négyet, nem ötöt. Azt mondtam, igen, el kell ismerjem, Önök ismerik az oktatási rendszert, ismerik, hogy mit kell megkérdezni, először a legelső anyaguk kapcsán kellett megjegyezmem, és azt nem szabad elfelejteni, olyan fontos kérdéseik voltak, amellyel igen is ki lehet, ki tudják tapintatni azt, hogy hol, mi, miért mozog, vagy nem mozog, vagy áll, vagy többlet, vagy hiány van. Azt ismertem el, hogy szakmailag azt a feladatot, amire megbízták őket, igen is maradéktalanul végre tudták hajtani. Ennek ellenére a szakmai érvem ahhoz hasonló, vagy pontosan azonosítható azzal, amit a Móricz Zsigmond Általános Iskola igazgatója mondott. Gondolom, hogy egyetért velem az úr, hogy így korrekt és így teljes.

Dr. Dorkota Lajos képviselő:

A fel nem tett kérdésére válaszolok, hogy elfogadom-e a választ. Tisztelt Szakértő Úr! Nem kérdeztem Öntől, hogy kikkel egyeztetett, én feltételeztem, hogy az adatok rendelkezésre állnak és ezt követően tettem fel sorban a kérdéseimet, amire egyetlenegy választ nem kaptam.

Hubacsekne Nagy Emília a 17. számú Napköziotthonos Óvoda vezetője:

Nagyon sok minden elhangzott már, sok olyan dolog, amivel az óvoda ágazat egyetért, sok olyan, amivel természetesen nem ért egyet. Az óvodai hálózat nagyon régóta tisztában van azzal, hogy a város milyen anyagi helyzetben van, mire jut és mire nem. Ezért azt gondolom, hogy az óvodai ágazat, illetve az óvodavezetők munkaközössége letett egy anyagot, ami azt hiszem, hogy ezt prezentálta, ami-ben volt egy fejlesztési terv is, de tudomásom szerint 2002-re egy fejlesztési tervet is el kell készíteni. Itt elhangzott egy olyan megjegyzés, hogy nagyon eltérőek az intézmények közötti különbségek. Eh-

hez szeretném hozzátenni, hogy az óvodai hálózatban ezek a különbsége abból adódtak, hogy a Vikárius anyag adatlapjainak az egyenlő értelmezése is közrejátszott, tehát eléggé nehézkes volt az értelmezése az adatlapnak, elég nehéz volt a kitöltése, illetve úgy ítéltük meg, hogy az adatlapok nem igazán voltak az óvodára vonatkoztatva. Valószínű, hogy a mi hibánkból ered, hogy különböző módon értelmeztük a kitöltést, tehát ami nagy eltérés volt az óvodák között – iskoláról nem tudok beszélni, mert nem ismerem -, ebből adódott. Ha Önök előtt van egy anyag, akkor nyilvánvalóvá válik, hogy nem lehetnek ilyen különbségek óvodák között, mert hiszen a költségvetés ott van, a létszám ott van, minden óvodában egy csoporthoz két pedagógus tartozik, egy csoporthoz egy technika tartozik, inentől kezdve nem lehetnek óriási különbségek, a nyitva tartási idők azonosak. 1992 óta ha Önök megnézték az óvodai ágazatra a statisztikai adatokat, akkor egyértelműen látszik, hogy az óvodai hálózat igen is mindig és folyamatosan és nem szünettel, nem négy éves szünettel és egyéb más eltolódással, mindig a gyerek létszámhoz megfelelően igazította a leépítést, mind épület, tehát megszüntetéssel, mind felnőtt létszámmal és csoport szüneteltetéssel.

Dr. Kancsár Attila a Vikárius Kft képviselőjében:

Elhangzott, hogy az óvodáknál az adatszolgáltatás során bizonyos problémák voltak. Külön ki kell jelentenem, meg kell erősítenem a többszörösen elmondott és az intézményvezetők tudomására hozott tény, hogy az általuk bizonyos esetekben kétségesen értelmezett sorokat úgy vettük figyelembe, hogy mindenhol 100 %-kal számoltunk. Tehát nem vettük figyelembe azt, ha ők esetlegesen 80 %-os adatot adtak meg. Ezekben a kérdésekben mindenhol a maximálissal számoltunk, ez azt jelenti, hogy a létszám és a csoport számoknál az általuk adott adatokat úgy vettük figyelembe, hogy mindig felfelé kerekítettük pont azért, mivel mi is láttuk, hogy bizonyos problémák adódtak. Bár természetesen nézegettük, hogy mi a különbség, de a számításnál a 100 %-ot vettük figyelembe.

Dr. Kálmán András polgármester:

Lezárom a vitát, szavazás következik. Az írásban előterjesztett határozatot javaslat „A” változat 1/b. pontja negyedik francia bekezdésnél egy szóelírás történt, a kialakítás szó helyett megtartását kifejezés a helyes. Ugyanez van a 3/b. pont negyedik francia bekezdésében is. Ragó képviselő úrnak volt egy kérdése a KIÉT ülésel kapcsolatban, a KIÉT tagjai vettek részt a KIÉT ülésén, amennyiben szükséges, a jelenléti ívet bemutatjuk, de egyébként valamennyi szavazati joggal rendelkező KIÉT tag ott volt és szavazott. Indítvány érkezett, egyenkénti szavazást kezdeményezett hét képviselőtársunk, ebben kell

először döntenünk. Aki az egyenkénti, név szerinti szavazást elfogadja, érem az igen gomb megnyomásával szavazzon.

Dr. Kálmán András polgármester szavazást rendelt el, melynek eredményeként megállapította, hogy a közgyűlés Almási Zsolt, Antal Lajos, Cserna Gábor, Dr. Dorkota Lajos, Kiss András, Mlinkó Pál, Dr. Ragó Pál indítványát, mely szerint egyenkénti, név szerinti szavazás történjen - mellette szavazott 11 fő (Almási Zsolt, Antal Lajos, Cserna Gábor, Dr. Dorkota Lajos, Huszti József, Illéssy István, Kiss András, Mlinkó Pál, Dr. Ragó Pál, Somogyi György, Vass János), ellene szavazott 2 fő (Dr. Gyöngyösi Pál, Szekeres György), tartózkodott 12 fő (Dr. Kálmán András, Barányi Albert, Böszörményi Zoltán, Dávid Béla, Kecskés Rózsa, Kerekes Judit, Kismonni László, Pók Ferenc, Rohonczi Sándor, Szántó Péter, Szász Antal, Szemán József) – nem fogadta el.

Dr. Kálmán András polgármester:

Felhívom a figyelmet arra, hogy a jegyzőkönyv minden esetben tartalmazza a leadott szavazatokat név szerint és a táblán következő a szavazás. Ennyiben nem szenved sérelmet a követhetőség. Először a módosító indítványt bocsátom szavazásra, amelyet Dorkota képviselő úr „C” változatként terjesztett be. Aki ezt elfogadja, kérem az igen gomb megnyomásával szavazzon.

Dr. Kálmán András polgármester szavazást rendelt el, melynek eredményeként megállapította, hogy a közgyűlés Dr. Dorkota Lajos javaslatát, mely szerint a határozati javaslat a következő legyen: „1.) Dunaújváros Megyei Jogú Város Közgyűlése a „Javaslat az oktatási intézményhálózat átalakítására” című napirendi pontról való döntését elhalasztja. 2.) Dunaújváros Megyei Jogú Város Közgyűlése felkéri az illetékes bizottságait, hogy az oktatási szférában tevékenykedő szakmai, érdekképviselői és civilszervezetekkel együttműködve készítse el javaslatát az oktatási intézményhálózat további, távlati működtetéséről. Felelős: - a határozat végrehajtásában való közreműködésért: az oktatási bizottság elnöke, a pénzügyi bizottság elnöke, a gazdasági bizottság elnöke, - a határozat végrehajtása előkészítésében való közreműködésért: az oktatási iroda vezetője, a gazdasági iroda vezetője, a pénzügyi iroda vezetője. határidő: 2001. március utolsó közgyűlése.” - mellette szavazott 11 fő (Almási Zsolt, Antal Lajos, Cserna Gábor, Dr. Dorkota Lajos, Huszti József, Illéssy István, Kiss András, Mlinkó Pál, Dr. Ragó Pál, Somogyi György, Vass János), ellene szavazott 7 fő (Dr. Gyöngyösi Pál, Kecskés Rózsa, Kismonni László, Pók Ferenc, Rohonczi Sándor, Szekeres György, Szemán József), tartózkodott 7 fő (Dr. Kálmán András, Barányi Albert, Böszörményi Zoltán, Dávid Béla, Kerekes Judit, Szántó Péter, Szász Antal) – nem fogadta el.

Dr. Kálmán András polgármester:

Felhívom a figyelmet, hogy a határozati javaslat 1., 3., 5., 6. pontja döntési alternatívákat tartalmaz. Aki az 1. pont „A” változatát elfogadja, kérem az igen gomb megnyomásával szavazzon.

Dr. Kálmán András polgármester szavazást rendelt el, melynek eredményeként megállapította, hogy a közgyűlés az 1. pont „A” változatát - mellette szavazott 14 fő (Dr. Kálmán András, Barányi Albert, Böszörményi Zoltán, Dávid Béla, Dr. Gyöngyösi Pál, Kecskés Rózsa, Kerekes Judit, Kismoni László, Pók Ferenc, Rohonczi Sándor, Szántó Péter, Szász Antal, Szekeres György, Szemán József), ellene szavazott 10 fő (Almási Zsolt, Antal Lajos, Cserna Gábor, Dr. Dorkota Lajos, Huszti József, Illéssy István, Kiss András, Mlinkó Pál, Dr. Ragó Pál, Vass János), tartózkodott 1 fő (Somogyi György) – elfogadta.

Dr. Kálmán András polgármester:

A 3. pont „A” változatát bocsátom szavazásra. Aki ezt elfogadja, az igen gomb megnyomásával szavazzon.

Dr. Kálmán András polgármester szavazást rendelt el, melynek eredményeként megállapította, hogy a közgyűlés az 3. pont „A” változatát - mellette szavazott 14 fő (Dr. Kálmán András, Barányi Albert, Böszörményi Zoltán, Dávid Béla, Dr. Gyöngyösi Pál, Kecskés Rózsa, Kerekes Judit, Kismoni László, Pók Ferenc, Rohonczi Sándor, Szántó Péter, Szász Antal, Szekeres György, Szemán József), ellene szavazott 10 fő (Almási Zsolt, Antal Lajos, Cserna Gábor, Dr. Dorkota Lajos, Huszti József, Illéssy István, Kiss András, Mlinkó Pál, Dr. Ragó Pál, Vass János), tartózkodott 1 fő (Somogyi György) – elfogadta.

Dr. Kálmán András polgármester:

A 5. és 6. pont „A” változatát bocsátom szavazásra. Aki ezt elfogadja, az igen gomb megnyomásával szavazzon.

Dr. Kálmán András polgármester szavazást rendelt el, melynek eredményeként megállapította, hogy a közgyűlés az 5. és 6.. pont „A” változatát - mellette szavazott 14 fő (Dr. Kálmán András, Barányi Albert, Böszörményi Zoltán, Dávid Béla, Dr. Gyöngyösi Pál, Kecskés Rózsa, Kerekes Judit, Kismoni László, Pók Ferenc, Rohonczi Sándor, Szántó Péter, Szász Antal, Szekeres György, Szemán József), ellene szavazott 10 fő (Almási Zsolt, Antal Lajos, Cserna Gábor, Dr. Dorkota Lajos, Huszti József, Illéssy István, Kiss András, Mlinkó Pál, Dr. Ragó Pál, Vass János), tartózkodott 1 fő (Somogyi György) – elfogadta.

Dr. Kálmán András polgármester:

A határozati javaslatot bocsátom szavazásra, aki elfogadja, kérem az igen gomb megnyomásával szavazzon.

Dr. Kálmán András polgármester szavazást rendelt el, melynek eredményeként megállapította, hogy a közgyűlés az 5. és 6. pont „A” változatát - mellette szavazott 14 fő (Dr. Kálmán András, Barányi Albert, Böszörményi Zoltán, Dávid Béla, Dr. Gyöngyösi Pál, Kecskés Rózsa, Kerekes Judit, Kismoni László, Pók Ferenc, Rohonczi Sándor, Szántó Péter, Szász Antal, Szekeres György, Szemán József), ellene szavazott 7 fő (Almási Zsolt Huszti József, Illéssy István, Kiss András, Mlinkó Pál, Dr. Ragó Pál, Vass János), tartózkodott 1 fő (Somogyi György), nem szavazott 3 fő (Antal Lajos, Cserna Gábor, Dr. Dorkota Lajos) – a következő határozatot hozta:

Dunaújváros Megyei Jogú Város Közgyűlésének 114/2000. (IV.27.) KH. számú határozata

Dunaújváros Megyei Jogú Város Közgyűlése a fenntartásába tartozó oktatási intézmények feladatai hatékony költségkímélő ellátása érdekében az alábbiakat határozza el.

1.a.) Dunaújváros Megyei Jogú Város Közgyűlése az óvodai rendszert úgy alakítja át, hogy 4 önálló jogi személyiséggel rendelkező egységet hoz létre. Ezen egységek keretein belül intézményegységként működnek az óvodák.

Az intézmények kialakítása az alábbiak szerint történik:

1. blokk: - Mesevár-Kincskereső Összevont Óvodai Egység
 - Aranyalma Óvoda
 - 2. számú Napköziotthonos óvoda
 - 4-14. számú Összevont Óvodai Egység

Székhely: a Kincskereső Óvoda

2. blokk: - Margaréta Óvoda
 - Szivárvány Óvoda
 - 8. számú Napköziotthonos Óvoda
 - 9. számú Napköziotthonos Óvoda

Székhely: a Margaréta Óvoda

3. blokk: - 12-25. számú Összevont Óvodai Egység
 - 17. számú Napköziotthonos Óvodai
 - 20. számú Napköziotthonos Óvoda

Székhely: a 17. számú Napköziotthonos Óvoda

4. blokk: - Százszorszép Óvoda
 - Napsugár Óvoda
 - Katica-Bóbita Összevont Óvodai Egység

- Kőrös utcai Óvoda

Székhely: a Százszorszép Óvoda

1.b.) Dunaújváros Megyei Jogú Város Közgyűlése kinyilvánítja, hogy az intézményegységek kialakítását követően:

- megvizsgálja az intézményegység-vezetők részére biztosítandó vezetői óraszámok mértékét annak érdekében, hogy az intézményegység szakmai, irányítási, ellenőrzési feladatait hatékonyan el tudják látni,
- amennyiben a jelenlegi óvodavezetők nem intézményegység-vezetői státuszt töltenek be, részükre akkor is biztosítja – óvodavezetői megbízatásuk lejártáig – jelenlegi magasabb vezetői pótlékukat,
- az integrált egységek vezetői részére egy éves, határozott idejű megbízást ad a feladat ellátására,
- amennyiben a felvett gyermekek létszáma lehetővé teszi a nevelési program keretein belül engedélyezi az intézményegységek részére a speciális részprogramok kialakítását,
- az intézményegységek megszüntetéséhez önkormányzati állásfoglalás szükséges.

1.c.) Dunaújváros Megyei Jogú Város Közgyűlése az óvodai rendszer átalakítása során az alábbi elvek elfogadását javasolja:

- a Szervezeti és Működési Szabályzatban kerüljön rögzítésre egyrészt az intézményegységek önálló névhasználati joga, valamint az intézményegység vezetők szakmai, irányítási, ellenőrzési jogosítványainak mértéke.

2.) Dunaújváros Megyei Jogú Város Közgyűlése felkéri a polgármestert, hogy az 1.) pontban hozott döntésre figyelemmel gondoskodjon a szükséges intézkedések megtételéről.

Felelős: - a határozat közléséért:

a polgármester

- az intézkedések megtételéért:

az óvodavezetők

az Óvodai GAMESZ vezetője

- a határozat végrehajtásában való közreműködésért:

az oktatási bizottság elnöke

a pénzügyi bizottság

a gazdasági bizottság

- az ügyrendi, igazgatási és jogi bizottság elnöke
- a határozat végrehajtása előkészítésében való közreműködésért:
 - az oktatási iroda vezetője
 - a pénzügyi iroda vezetője
 - a gazdasági iroda vezetője
 - a szervezési és jogi iroda vezetője

Határidő: 2000. május 18. (a következő közgyűlési előterjesztésre)

- 3.a.) Dunaújváros Megyei Jogú Város Közgyűlése az általános iskolai rendszert úgy alakítja át, hogy 4 önálló jogi személyiséggel rendelkező egységet hoz létre. Ezen egységek keretein belül intézményegységként működnek az iskolák.

Az intézmények kialakítása az alábbiak szerint történik:

1. blokk: - Gárdonyi Géza Általános iskola
 - Petőfi Sándor Általános Iskola
 - Szórád Márton Általános Iskola

Székhely: Gárdonyi Géza Általános Iskola

2. blokk: - Barátság Általános Iskola
 - Móricz Zsigmond Általános Iskola
 - Vasvári Pál Általános Iskola

Székhely: Barátság Általános Iskola

3. blokk: - Dózsa György Általános Iskola
 - Szilágyi Erzsébet Általános Iskola

Székhely: Szilágyi Erzsébet Általános Iskola

4. blokk: - Arany János Általános Iskola
 - József Attila Általános Iskola
 - Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola

Székhely: József Attila Általános Iskola

- 3.b.) Dunaújváros Megyei Jogú Város Közgyűlése kinyilvánítja, hogy az intézményegységek kialakítását követően:

- megvizsgálja az intézményegység-vezetők részére biztosítandó vezetői óraszámok mértékét annak érdekében, hogy az intézményegység szakmai, irányítási, ellenőrzési feladatait hatékonyan el tudják látni,

- amennyiben a jelenlegi igazgatók nem intézményegység-vezetői státuszt töltenek be, részükre akkor is biztosítja – igazgatói megbízatásuk lejártáig – jelenlegi magasabb vezetői pótlékukat,
- az integrált egységek vezetői részére egy éves, határozott idejű megbízást ad a feladat ellátására,
- amennyiben a felvett tanulók létszáma lehetővé teszi a pedagógiai program keretein belül – az átjárhatóság biztosításával – engedélyezi az intézményegységek részére a speciális tantervek kialakítását,
- az intézményegységek megszüntetéséhez önkormányzati állásfoglalás szükséges.

3.c.) Dunaújváros Megyei Jogú Város Közgyűlése az általános iskolai rendszer átalakítása során az alábbi elvek elfogadását javasolja:

- a Szervezeti és Működési Szabályzatban kerüljön rögzítésre egyrészt az intézményegységek önálló névhasználati joga, valamint az intézményegység vezetők szakmai, irányítási, ellenőrzési jogosítványainak mértéke.

4.) Dunaújváros Megyei Jogú Város Közgyűlése felkéri a polgármestert, hogy a 3.) pontban hozott döntésre figyelemmel gondoskodjon a szükséges intézkedések megtételéről.

Felelős: - a határozat közléséért:

a polgármester

- az intézkedések megtételéért:

az iskolaigazgatók

- a határozat végrehajtásában való közreműködésért:

az oktatási bizottság elnöke

a pénzügyi bizottság

a gazdasági bizottság

az ügyrendi, igazgatási és jogi bizottság elnöke

- a határozat végrehajtása előkészítésében való közreműködésért:

az oktatási iroda vezetője

a pénzügyi iroda vezetője

a gazdasági iroda vezetője

a szervezési és jogi iroda vezetője

Határidő: 2000. május 18. (a következő közgyűlési előterjesztésre)

5.) Dunaújváros Megyei Jogú Város Közgyűlése összevonja a Nevelési Tanácsadó Intézet és a Beszédjavító Intézetet egy önálló jogi személyiséggel bíró egységgé, Nevelési Tanácsadó és Beszédjavító Intézet név alatt. Az

intézmény székhelye: Dunaújváros, Lilla köz 1. (Margaréta Óvoda „B” szárnya.)

- 6.) Dunaújváros Megyei Jogú Város Közgyűlése felkéri a polgármestert, hogy az 5.) pontban hozott döntésre figyelemmel gondoskodjon a szükséges intézkedések megtételéről.

Felelős: - a határozat közléséért:

a polgármester

- a határozat végrehajtásáért:

az intézményvezetők

- a határozat végrehajtásában való közreműködésért:

az oktatási bizottság elnöke

a pénzügyi bizottság elnöke

a gazdasági bizottság elnöke

az ügyrendi, igazgatási és jogi bizottság elnöke

- a határozat végrehajtása előkészítésében való közreműködésért:

az oktatási iroda vezetője

a pénzügyi iroda vezetője

a gazdasági iroda vezetője

a szervezési és jogi iroda vezetője

Határidő: 2000. május 18. (a következő közgyűlési előterjesztésre)

Dr. Kálmán András megköszönte a testületi tagok, valamint a meghívottak megjelenését és az ülést bezárta.

K.m.f.

(: Dr. Kálmán András :)
polgármester

(: Dr. Tóth István :)
jegyző